PROGRAMM

DES

NICOLAIGYMNASIUMS

IN

LEIPZIG

WOMIT ZU DEM

VALEDICTIONSACTUS AM 29. MÄRZ 1870

UND ZU DEN

ÖFFENTLICHEN PRÜFUNGEN AM 5. UND 6. APRIL 1870

ERGEBENST EINLADET

DR. JUSTUS HERMANN LIPSIUS.

LEIPZIG, 1870.
DRUCK VON ALEXANDER EDELMANN,
UNIVERSITÄTS-BUCHDRUCKER.

Libelli, quo ad scholae sollemnia anniversaria celebranda invitari solet, conscribendi officio ad me delato usquequaque circumspexi, de quanam potissimum re dissererem. Obversabantur animo literarum monumenta, quae Herodoto, Luciano, Tacito debemus, utpote quae non exiguam rerum copiam suppeditarent, in quibus vires meas experirer. Elegi tandem re accuratius atque diligentius perpensa quem primo loco nominavi Herodotum, quippe quod in eo et explicando et emendando per longam annorum seriem omne studium omnemque operam posuissem atque omnia, quibus ad scriptorem veterem recte intellegendum atque pernoscendum opus est, praeparassem. Primum inter haec obtinet locum index verborum, quem ad historiae patrem locupletissimum confecisse mihi videor, cuiusque iam specimen hac oblata occasione cum viris doctis communicare constitui. Adiuvit me hac in re, taedii laborisque plenissima, magno opere lexicon Herodoteum, quod Schweighaeuseri nomen in fronte gerens prodiit anno h. s. 24. Argentorati et Parisiis, revera autem studio atque industriae C. H. Boegneri debetur. Est enim hic liber, quamvis mendis typographicis haud raro plus nimio scateat, dignus, quo quasi fundamento utaris. Nam qui illum librum typis repetendum curavit Oxonii anno h. s. 43. Henry Cary hac inscriptione: A lexicon to Herodotus, greek and english, adapted to the text of Gaisford and Baehr, quid aliud quam menda aliquot typographica sustulit et verba latina in britannica transmutavit? Illo igitur libro duce id potissimum egi, ut quotquot in Herodoti libris reperiuntur voces sedulo ac diligenter enotarem. Jam autem in opere ipso conficiendo, ne in nimiam excresceret molem, brevitati erat consulendum et ante omnia id spectandum, ut quae omnibus omnino graecis scriptoribus communia esse viderentur, breviter uno alterove loco adlato absolverentur neque anxia sedulitate ita indicarentur, ut ne quidquam deesset — quid enim inde emolumenti? — at vero quae aut Herodoti propria essent aut rarius tantummodo reperirentur, summa cum diligentia afferrentur. Omnis mea cura, ut brevi quid voluerim dicam, in eo

posita fuit, ut sermonis Herodotei thesaurum quasi recluderem reclusumque ita disponerem, ut et voces Herodoteae et variae nominum verborumque formae suo quaeque loco facili negotio inveniri possent. In re critica, cuius vel maxime ratio ducenda erat, ita versatus sum, ut nulli Musarum editioni addictus eas plerumque sequerer lectiones, quae librorum praestantissimorum firmatae essent auctoritate, et discrepantes lectiones uncis inclusas breviter indicarem. Ne quis autem de inconstantia me arguat in formis, scito, mihi persuasum esse, Herodotum in his nonnumquam variasse, neque una eademque semper et ubique usum esse.

Nomina propria quominus insererem, impedimento fuit, quod quamvis omnia eorumque formas diligenter exscripsissem, nondum tamen in iustum erant redacta ordinem.

ἄβατος, 2, invius, inaccessus, *οὖρος* VII, 176, 3. VIII, 138. *οὔρεα* IV, 25. VII, 198.

ἀβουλίη, ἡ, inconsiderantia, vecordia, temeritas, *ἀβουλίῃ ἐπαρθέντες* VII, 9, 4. *ἀναιδείῃ τε καὶ ἀβουλίῃ διαχρεώμενοι* VII, 210. *θῶυμα ποιεύμενοι τὴν Εὐρυβιάδεω ἀβουλίην* VIII, 74. *ἀπολέεται ἡ Ἑλλὰς ἀβουλίῃσι* VIII, 57.

ἀβουλότατα, inconsideratissime, *ἀβ. πολέμους ἵστασθαι* VII, 9, 2.

ἀβούλως, inconsiderate, *τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβ.* III, 71, 2.

ἁβρός, 3, delicatus, mollis, *Πέρσῃσι ἦν οὔτε ἁβρὸν οὔτε ἀγαθὸν οὐδέν* I, 71 ex. *Ἀγάθυρσοι ἁβρότατοι ἄνδρες εἰσί* IV, 104.

ἄβυσσος, 2, fundo carens, *τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου ἐούσας ἀβύσσους* II, 28, 3.

ἀγαθοεργίη, ἡ, meritum, *Ζωπύρου οὐδεὶς ἀγαθοεργίην Περσέων ὑπερεβάλετο* III, 160. — res praeclare gesta, Heldenthat, *ἐν τοῖσι Πέρσῃσι αἱ ἀγαθοεργίαι ἐς τὸ πρόσω μεγάθεος τιμῶνται* III, 154.

ἀγαθοεργός, 2, bene de republica meritus, fortiter factis insignis, *οἱ δὲ ἀγαθοεργοί εἰσι τῶν ἀστῶν* (sermo est de Spartanis) I, 67 ex.

ἀγαθός, 3, bonus, fortis, praestans, aptus, *θεοφιλὴς καὶ ἀνὴρ ἀγαθός* I, 87. *ἄνδρες ἐγένοντο ἀγαθοί* I, 169. cf. VI, 114. 117. VII, 10. al. *ἄνδρας ἀγαθοὺς τὰ πολέμια* IX, 122, 4. c. infin. *ἦσαν ἱππεύεσθαι ἀγαθοί* I, 79. *μάχεσθαι εἶναι ἀγαθόν* I, 136. *χώρη ἀγαθὴ ἐκφέρειν καρπόν* I, 193, 3. cf. *ἄριστος*. *καλὸς κἀγαθός* II, 143. — *τὸ ἀγαθόν*, bonum, commodum, res pretiosa, *τοῦτο τὸ ἀγαθόν* I, 129 ex. *μέγιστον ἀγαθόν* III, 156 al. *πάντα ἀγαθά* I, 126. *ἦν οἱ ἄλλα τε ἀγαθὰ μυρία*, II, 172. *ἀγαθῶν παντοίων* III, 135. 136. *ὑπὸ τῶν παρεόντων ἀγαθῶν* III, 80 med. *ἀγαθὰ ἐν αὐτοῖσι τοσάδε ἀνευρίσκω* VII, 8, 3. *τὰ προκείμενα ἀγαθά* IX, 82 al. — *ἀμείνων*, *ἀμείνων τοῦ πατρός* III, 34. *ἄλλην ἔχωμεν*

ἀμείνω (*γῆν*) IX, 122. *τέτραψαι ἐπὶ τὴν ἀμείνω* (*γνώμην*) VII, 116, 2. *ἀμείνονες* VII, 103. *Ἀθηναῖοι ἔσαν τὰ πολέμια ἀμείνους* (immo: *ἀμείνονες*) V, 78. *ἄνδρας ἀμείνονας* VI, 137. VII, 10, 2. *τῶν τὰ ἀμείνω φρονεόντων* VII, 145 al. *ἄμεινον εἴη ἀνθρώπῳ τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζώειν* I, 31. *οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανείη* III, 82 al. *οὐ γὰρ ἄμεινον* I, 187. III, 71. 82 ex. *ἡμῖν πολλὰ ἐπέπουσι συμφέρεται ἐπὶ τὸ ἄμεινον* VII, 8 al.: adverb. *νέας ἄμεινον πλωούσας* VIII, 10. *αὐτῷ οἱ ἄμεινον ἐς χρόνον ἔσται* III, 72 ex. cf. 134, 3. *εἴ σφι ἄμεινον γίνεται τιμωρέουσι* VII, 169. *οὐδὲν ἄμεινον πρήσσειν οἰκεῦντες* IV, 157. *ἐκλιπόντες τὴν Ἀσίην ἄμεινον πρήξουσι* V, 119. *ἡ Πυθίη σφι ἔχρησε συγκτίζουσι.. ἄμεινον πρήξειν* IV, 156. *πειθομένοισι δὲ ἄμεινον συνοίσεσθαι* IV, 15. cf. V, 82. 114. *ἄμεινον σὺ ἂν ἤκουες* II, 173. *φὰς ἄμεινόν με ἀκούσεσθαι* IX, 79. — *ἄριστος*, *λέγεται ἄριστος ἀνὴρ γενέσθαι* VII, 226. *διαβολὰς ἄριστος ἐνδέκεσθαι* III, 80. *ἣ δὲ ἂν* (*χώρη*) *τὰ πλεῖστα ἔχῃ, ἀρίστη αὕτη* I, 32, 5. *χωρέων ἁπασέων μακρῷ ἀρίστη Δήμητρος καρπὸν ἐκφέρειν* I, 193. *διέδεξε ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον* III, 82. *ἀνδρὸς ἑνὸς τοῦ ἀρίστου* ib. *Σαλαμινίων ἀπολέξαντες τὸ ἄριστον* (robur) *ἀντέτασσον Πέρσῃσι* V, 110. *πάντων τῶν λέγω ἀρίστων ἐόντων* III, 82. *φθονέει τοῖσι ἀρίστοισι* III, 80 al. — *ἄριστα* adverb. *ἐπεὰν* (*ἡ Βαβυλωνίη χώρη*) *ἄριστα αὐτὴ ἑωυτῆς ἐνείκῃ* (*Δήμητρος καρπόν*) I, 193, 3. *ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πέρι πάντων ὅσοι* — VI, 86, 2. *ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα Αἰγινῆται* VIII, 93. *ὃς τά τε ἄλλα λέγων ἐπίκεο ἄριστα καὶ ἀληθέστατα* VII, 9, 1. — *κρέσσων*, *οὐδαμὰ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων* (potentior, superior) *ἔφυ* VII, 172 ex. *οὐδέκοτε γὰρ**) *τῆς ἑωυτῶν ἀδυναμίης τὴν Ἀθηναίων δύναμιν εἶναι κρέσσω* VIII, 111. *φθονέεσθαι κρέσσον ἐστὶ ἢ οἰκτείρεσθαι* III, 52. cf. V, 18. VI, 12. VII, 50, 1. *τὸ κρέσσον στυγέουσι* VII, 236. *καταφρονήσαντες Ἀρκάδων κρέσσονες εἶναι* I, 66. *τὰ ἔπεα ἣν πάντα κρέσσω* VIII, 83. *ἐς τοὺς κρέσσονας τεθυμῶσθαι* III, 52, 2 al. — *κράτιστος*, *ἀρχὴ ἁπασέων τῶν ἀρχέων πολλόν τι κρατίστη* I, 192, 2. *ἡ μουναρχίη κράτιστον* III, 82, 3. — *λωΐων*, *τὸ δέ σοι πολὺ λώιον ἀμφὶς ἔμμεναι* I, 85 (orac.).

ἀγαίομαι, irascor, invideo, *οἱ δὲ ἀγαιόμενοί* (SV male *ἀγεόμενοι*) *τε καὶ φθονέοντες αὐτῇ* VIII, 69.

ἀγάλλομαι, superbio, glorior, gaudeo, *αἱ πόλιες τῷ οὐνόματι ἠγάλλοντο* I, 143. *ἀγάλλεται* IV, 64. *ἡ δὲ περιχαρὴς ἐοῦσα τῷ δώρῳ ἐφόρεέ τε καὶ ἠγάλλετο* IX, 109 ex.

---

*) Addenda hic sine dubio post voculam *γάρ* particula *ἄν*. Est rei palaeographicae peritis satis notum, post voculam *γάρ* saepius excidisse *ἄν*, et omnino frequentius a librariis omissam quam additam esse hanc particulam; conf. ut alios taceam, G. Kramer. ad Strabon. I, 9. XV, 1, 65. 2, 13.

ἄγαλμα, statua divorum, simulacrum, imago, *αγαλμα οὐκ ἔνι* I, 181 ex. *ἄγαλμα Διὸς κεχρυσωμένον* VI, 118. *στᾶσα ἀντίον τοῦ ἀγάλματος* I, 31, 3. *ἐκ τοῦ ἀγάλματος* VI, 82. *ἐς ἄγαλμα . . τὸ Ἀπόλλωνος* I, 69. *τοῦ Ποσειδέωνος ἐς τὸν νηὸν καὶ τὸ ἄγαλμα ἠσέβησαν* VIII, 129. *τὸ τῆς Ἴσιος ἄγαλμα* II, 41. *τὤγαλμα τοῦ Διός* II, 42. 46. 138. 141. 181. III, 37. VI, 61. *ἅτε ἀγάλματι χρέονται* IV, 26. *πολλὰ τὠγάλματι κατεγέλασε* III, 37. cf. IV, 15. *Ἑρμέω τὰ ἀγάλματα* II, 51. *ταῦτα τἀγάλματα* III, 37. *ἀγάλματα ἱδρύσασθαι* V, 82. *κότερα χαλκοῦ ποιέωνται τὰ ἀγάλματα ἢ λίθου* ib. *ἀγάλματα καὶ νηοὺς καὶ βωμούς* I, 131. cf. II, 4. IV, 59. *καταβάλλων τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα* VIII, 109. *τῶν (ἡρώων) ἐνέπρησε τούς τε οἴκους καὶ τὰ ἀγάλματα* VIII, 143. cf. 144 al. *ἐκδησάμενος ἀγάλματα* (Heiligenbildchen) IV, 76.

ἀγαλματοποιός, ὁ, statuarius, sculptor, *οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ ἀγαλματοποιοί* II, 46.

ἄγαμαι, miror, laudo, delector, c. accus. *τὰ ἄλλα οὐκ ἄγαμαι* IV, 46. *ἄγαμαι σοφίην σευ* IV, 157 (orac.). *ὑμέων ἀγάμεθα τὴν πρόνοιαν* VIII, 144. *τὸ εὐνοέειν τε καὶ προορᾶν ἄγαμαί σευ* IX, 79. c. genet. *ἄγασθαι ἔφη τοῦ Ἐρασίνου οὐ προδιδόντος* VI, 76. c. dat. *οἱ Σκύθαι ἀγάμενοι τῇ πυρίῃ* IV, 75.

ἄγαν, valde, *ἐς τὸ ἄγαν φαῦλον προάγων σεωυτόν*, nimis humiliter te demittens II, 173. *ἄγαν ἄγαμαι σοφίην σεῦ* IV, 157 (orac.).

ἀγαυρότατα, superbissime, ingenti fastu, *ἀγ. καὶ μεγαλοπρεπέστατα* VII, 57.

ἀγγαρήιον, τό, cursus publicus, *τοῦτο τὸ δράμημα τῶν ἵππων καλέουσι Πέρσαι ἀγγ.* VIII, 98.

ἀγγαρήιος, ὁ, cursor publicus (apud Persas), III, 126 (v. l. *ἀγγελιηφόρον*).

ἀγγελίη, nuntius, *ἦλθε ἄλλη ἀγγελίη ὡς* I, 83. *αὐτῷ ἦλθε ἀγγελίη ἄλλην στρατιὴν ἥκειν* IX, 14. *ἐμοὶ ἀγγελίη ἥκει παρὰ βασιλέος* VIII, 140 in. *ἡ ἀγγελίη ἀπίκετο περὶ τῆς μάχης* VII, 1. *ἐς τοὺς ἀπίκοντο αὗται αἱ ἀγγελίαι* VI, 10. *ἐπεὰν πύθηται τὴν ἀγγελίην ὅτι* VIII, 144 ex. *Μύρσον ἐς Σάμον ἀγγελίην φέροντα* III, 122. cf. V, 14. *πέμπει ἐς Μέμφιν παρὰ Πρωτέα ἀγγελίην λέγουσαν τάδε* II, 114. cf. III, 69. *ἐπιπέμποντος τοῦ Μαζάρεος ἀγγελίας* I, 160. *ἐνέκυρσαν τοῖσι τὰς ἀγγελίας ἐσφέρουσι εὐνούχοις* (praecipua haec apud Persas dignitas) III, 77. cf. I, 114. *καί οἱ τὰς ἀγγελίας ἐφόρεε οὗτος* III, 34 al.

ἀγγελιηφόρος, ὁ, nuntius, internuntius, *δορυφόρους καὶ θυρωροὺς καὶ ἀγγελιηφόρους* I, 120. IV, 171 ex.: qui regi Persarum annuntiat eos qui convenire illum cupiunt III, 118. Cf. *ἀγγαρήιος, ἐσαγγελεύς*.

ἀγγέλλω, nuntio, *ἔδοξέ οἱ ἄγγελον ἐλθόντα ἐκ Περσέων ἀγγέλλειν ὡς* III, 30. *ὅκως ἂν ὁ κῆρυξ ἀγγείλῃ Ἀλυάττῃ* I, 22 al.: c. particip. *ὅτε αὐτῷ σὺ ἠγγέλθῃς γεγεννημένος**) (S *γενόμενος*) VI, 69, 3. *ἡ διῶρυξ παντελέως πεποιημένη ἠγγέλλετο* (S V *ἄγγελτο*. F *ἀγγέλλετο***) VII, 37.

ἄγγελος, nuntius, *τοῖσι Ἕλλησι δόξαι πέμψαντας ἀγγέλους ἀπαιτέειν Ἑλένην* I, 3. 20. 81 al.: legatus, *ἀπικόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον τῶν Μυσῶν ἄγγελοι* I, 36 al.: internuntius, *ὁ Ἱστιαῖος δι᾽ ἀγγέλου ποιεύμενος Ἑρμίππου*, per internuntium agens Hermippum VI, 4. *δι᾽ ἀγγέλων πάντα χρᾶσθαι* I, 99. *λέγοντες δι᾽ ἀγγέλων* VII, 203.: i. qu. *ἐσαγγελεύς*, *ἔσοδον εἶναι παρὰ βασιλέα ἄνευ ἀγγέλου*, III, 118.

ἀγγήιον, *τό*, vas, *ἐν ἀργυρέοισι ἀγγηίοισι* I, 188. *ἐν ἀγγηίοισι* VI, 119. *ἰδόντα τῶν χρημάτων καταδεᾶ τὰ ἀγγήια* II, 121, 4. 5. 9. *ξύλινα ἀγγήια κοῖλα* IV, 2.

ἄγγος, *τό*, vas, *ἔθηκε ἐς τὸ ἄγγος* I, 113. *πρὸς τὸ ἄγγος προσῆλθε* II, 121, 5. *πλήσας τὸ ἄγγος* III, 96. IV, 62. V, 12 al. *ἄγγεος οὐδενὸς ἅψονται* I, 198.

ἀγείρω, colligo, cogo, *Κῦρος ἀγείρας τὸν ἑωυτοῦ στρατόν* I, 76. *ἤγειρον δωτίνας ἐκ τῶν πολίων* I, 61. *τὰ χρήματα ἤγειρε* I, 62 al.: stipem corrogo, *καὶ γὰρ ἀγείρειν σφι τὰς γυναῖκας* IV, 35 bis.

ἀγελαῖος, 3, gregalis, *οἱ ἰχθύες οἱ ἀγελαῖοι ἐν τοῖσι ποταμοῖσι οὐ μάλα γίνονται* II, 93 in.

ἀγεληδόν, gregatim, II, 93 bis.

ἀγενής, 2, ignobilis, *τὸ ἄστικτον ἀγενὲς κέκριται* V, 6. *ἦν πολλῷ ἧ οὗτερος ἀγενέστερος* I, 134.

ἄγερσις, *ἡ*, collectio, *ἐπὶ δὲ Αἴγυπτον ἐποιέετο τὴν στρατιῆς ἄγερσιν*, i. e. copias contrahebat, VII, 5. 48.

ἄγη, *ἡ*, odium, *φθόνῳ καὶ ἄγῃ χρεόμενος* VI, 61 in.

ἀγηλατέω, propr. piaculum exigo; e civitate eicio, *ἀγηλατέει ἑπτακόσια ἐπίστια Ἀθηναίων* V, 72.

ἀγινέω, i. qu. *ἄγω*, duco, adduco, fero, confero, veho, *ἀγινέοντες κατ᾽ ἕνα ἕκαστον τῶν παίδων* III, 11. *ἐς Νώνακριν τῶν Ἀρκάδων τοὺς προεστεῶτας ἀγινέων* VI, 74. cf. VIII, 105. *δῶρα ἀγίνεον* III, 89. 97. *διηκόσια ἀγίνεον τάλαντα* III, 93. *ἄλλον (σῖτον) ἄλλῃ ἀγινέοντας* VII, 25. — med. *ἐς τοῦ Πρωτεσίλεω τὸ ἱερὸν ἀγινεόμενος γυναῖκας* VII, 33. Cf. *ἄγω*.

---

*) Ita cum Bekkero aliisque praeeunte Schaefero ad Schol. Paris. Apollon. Rhod. p. 609 sq. scribendum pro eo quod vulgo legitur *γεγενημένος*.

**) Conf. Bredov. Quaestion. crit. de dial. Herod. libri IV. p. 296.

ἅγιος, 3, sacer, c. gen. dei vel deae, *Ἀφροδίτης ἱρὸν ἅγιον* II, 41. *ἱρὸν Ἡρακλέος ἅγιον* II, 44 in. *μέγα τε καὶ ἅγιον ἄλσος* V, 119.

ἀγκάλη, *ἡ*, ulna, *ὅ τι φέρει ἐν τῇ ἀγκάλῃ* VI, 61, 3.

ἄγκιστρον, *τό*, hamus, *ἐπεὰν νῶτον ὑὸς δελεάσῃ περὶ ἄγκιστρον* II, 70.

ἄγκος, *τό*, vallis, locus concavus, *ὕδωρ ἐκ πέτρης στάζει ἐς ἄγκος* VI, 74.

ἄγκυρα, *ἡ*, ancora, *ἐφόρεε .. ἄγκυραν σιδηρέην* IX, 74. *τὰς νέας ἔχεσκε ἐπ' ἀγκυρέων* VI, 12. *ἄλλαι (τῶν νεῶν) ὥρμεον ἐπ' ἀγκυρέων* VII, 188. *ἀγκύρας κατῆκαν περιμήκεας* VII, 36.

ἀγκών, *ὁ*, cubitum, brachium, Mauerarm, *τὸ τεῖχος ἑκάτερον τοὺς ἀγκῶνας ἐς τὸν ποταμὸν ἐλήλαται* I, 180.: Flussarm, *ὁ ἀγκὼν οὗτος τοῦ Νείλου* II, 99.

ἀγλαός, 3, splendidus, magnificus, *ἀγλαὰ δῶρα* VI, 19 (orac.).

ἁγνεύω, purum me servo, nefas existimo, religionis causa abstineo, *οἱ μὲν γὰρ ἁγνεύουσι ἔμψυχον μηδὲν κτείνειν* I, 140.

ἀγνοέω, ignoro, *ἀγνοεῦντες τὰς συμφοράς*, i. e. ignorantes causam calamitatum, IV, 156.

ἀγνοίη, inscitia, ignorantia, *ἔγνω .. ὡς ἀγνοίῃ τὸ ἔπος ἐκβάλοι τοῦτο* VI, 69 ex. (ex Valcken. coni. pro *ἀνοίῃ*).

ἄγνυμι, frango, *ὁ ποταμὸς περὶ καμπὰς πολλὰς ἀγνύμενος* I, 185 ex.

ἀγνωμοσύνη, *ἡ*, iniquitas, arrogantia, stolida fiducia s. pervicacia, dementia, *ἐώθασι Ἕλληνες ἀβουλότατα πολέμους ἵστασθαι ὑπό τε ἀγνωμοσύνης καὶ σκαιότητος* VII, 9, 2. IX, 3. *ἐλπίσας δέ σφεας ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης* IX, 4. *σοφίῃ αὐτοὺς ὁ Ἄμασις, οὐκ ἀγνωμοσύνῃ προσηγάγετο* II, 172. *οἱ Αἰγινῆται ἀγνωμοσύνῃ χρησάμενοι ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν Ἐπιδαυρίων* V, 83. *οἱ Ἴωνες ἀγνωμοσύνῃ διεχρέοντο* VI, 10. *οἱ Γέται πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι αὐτίκα ἐδουλώθησαν* IV, 93.

ἀγνώμων, 2, rationis expers, arrogans, pertinax, *Μαρδονίου (γνώμη ἐγίνετο) ἰσχυροτέρη τε καὶ ἀγνωμονεστέρη καὶ οὐδαμῶς συγγινωσκομένη* IX, 41 ex.

ἀγοράζω, in foro versor, forum frequento, *αἱ γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπηλεύουσι* II, 35. *εὑρόντες μιν ἀγοράζοντα* III, 137. *καί μιν .. καταμαθόντες ἀγοράζοντα* IV, 164. *ἠγόραζε ἐν τῇ Μέμφι* III, 139. IV, 78 al.

ἀγοραῖος, 2, forensis, circumforaneus, *οἱ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι* I, 93. turba forensis, vile hominum genus II, 141. *Ζεύς*, fori tutor s. praeses, *καταφυγὼν ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν* V, 46 ex.

ἀγοράομαι, pro contione verba facio, *καὶ δή κού σφι καὶ ἄλλοι ἠγορό-*

ωντο VI, 11 (ubi alii male scripserunt *ἠγορεύοντο*, vid Krüger., cf. vocem sequ. Bredov. l. l. p. 386. reponendum censet *ἠγορέοντο*.).

ἀγορεύω, contionor, edico, dico, suadeo, *ἀγορεύειν ἐκέλευε**) *ὅτευ δέοιτο* VII, 38. *ἐγὼ Δαρείῳ ἠγόρευον μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ Σκύθας* VII, 10, 1. *πέμψας ἠγόρευε* III, 119. *ὁ δέ σφι ἠγόρευε ὡς εἴη Ζώπυρος* III, 156. *ταῦτα ἠγόρευε* VIII, 5. IX, 92. *πέμπων κήρυκα ἠγόρευέ σφι τάδε* VI, 97. *πέμψαντες κήρυκα ἠγόρευον τάδε* VIII, 29. *οἱ τὰ ἐντεταλμένα ἠγόρευον* I, 60. *κακῶς ἠγόρευον οἱ χοροὶ ἄνδρα οὐδένα* V, 83. *ἐκεῖνον ἐκέλευον ἀναβάντα ἐπὶ πύργον ἀγορεῦσαι ὡς* III, 74. cf. 75 in. al. — med. *τότε ὦν λόγος Ὕλλον ἀγορεύσασθαι ὡς*, i. e. edixisse s. edicendum curasse, IX, 26 (pro quo proposuit C. Grasshof. *ἀγορήσασθαι*).

ἀγορή, i. qu. *ἐκκλησία*, contio, conventus, *ἐγίνοντο ἀγοραί* VI, 11. *ἀγορὴ δέκα ἡμερέων οὐκ ἵσταταί***) *σφι* VI, 58 ex. — forum, *ἔς τε ἀγορὴν καὶ ἐξ ἀγορῆς φοιτέοντα* I, 37. *διὰ τῆς ἀγορῆς φέρουσα* (*ὁδός*) II, 138. *διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς ῥέει* (*ὁ ποταμός*) V, 101. *ἐξ αὐτῆς τῆς ἀγορῆς ἀνατέλλων* (*ὁ ποταμός*) VII, 76 ex. *συνέρρεον ἐς τὴν ἀγορήν* V, 101 al.: *ἀγορῆς πληθυούσης*, i. e. tempore, quo forum hominibus frequentari solet, circa tertiam quartamve diei horam, IV, 181. *μέχρι ὅτευ πληθώρης ἀγορῆς* II, 173. *ἐπισχὼν χρόνον ἐς ἀγορῆς κου μάλιστα πληθώρην* VII, 223. oppositum his est *μέχρι οὗ ἀγορῆς διαλύσιος*, i. e. tempus, quo a foro disceditur, III, 104. forum rerum venalium, *σῖτον πάντα συγκομίσας ἐς τὴν ἀγορήν* I, 21. *τόνδε* (*τὸν ἰχθὺν*) *ἑλὼν οὐκ ἐδικαίωσα φέρειν ἐς ἀγορήν* III,

---

*) Cave in eiusmodi locis imperfectum *ἐκέλευε* in aoristum *ἐκέλευσε* mutandum censeas, quod non raro a viris doctis factum videmus. Nam verbi *κελεύειν* aliorumque quorumdam verborum veluti *λέγειν* imperfectum saepe positum reperitur, ubi aoristus requiri videatur, quamquam de temporum enallage, putido commento, non est cogitandum. Apud Herodotum paene innumeri sunt loci, ubi *ἐκέλευε* et *ἐκέλευον* legimus, quos, quoad eius fieri poterit, omnes afferam in v. *κελεύω*, longe rariores ubi *ἐκέλευσεν*, nusquam autem reperitur *ἐκέλευσαν*. At etiam ibi, nisi fallor, imperfectum ubique est restituendum, et quidem locis hisce: I, 110 ex. 167. III, 16 (ubi recte bis praecedit *ἐκέλευε*). 129. 130. IV, 84. 97. 202 (ubi recte uno in libro legitur *ἐκέλευε*). V, 33. VI, 129. VII, 75 238 (F recte *ἐκέλευε*). VIII, 90. 107 (ubi plures libri *ἐκέλευε*). 134 (F recte *ἐκέλευε*). IX, 17 (S *ἐκέλευε*). 80. 109. Neque hic usus ad unum tantum pertinet Herodotum, sed omnibus omnino scriptoribus graecis communis est. Ex Plutarcho locos permultos congessit Car. Sintenis. Epistol. ad Godofr. Hermannum p. LI sqq., ne alios commemorem.

**) Non est quod h. l. cum Krügero mutetur verbum simplex *ἵσταται* in compositum *κατίσταται*, quamquam hoc est usitatius. Refragantur coniecturae et alii aliorum scriptorum loci et Herodotus ipse, apud quem IV, 76 leguntur verba haecce: *εὔξατο τῇ μητρὶ Ἀνάχαρσις, ἢν σῶς καὶ ὑγιὴς ἀπονοστήσῃ ἐς ἑωυτοῦ, θύσειν τε κατὰ ταὐτὰ κατὰ ὥρα τοὺς Κυζικηνοὺς ποιεῦντας καὶ παννυχίδα στήσειν.*

42. *ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον* VII, 23.*) *ἀγορὰς κτησάμενοι ὠνῇ τε καὶ πρήσι χρέονται* I, 153. *οἱ Πέρσαι ἀγορῇσι οὐδὲν ἐώθασι χρέεσθαι* ib.

ἄγος, *τό*, crimen piaculare, piaculum, *ἐν τῷ ἄγεϊ ἐνέχεσθαι* VI, 56. *ἄγος σφι ἐγένετο* VI, 91.

ἀγρεύω, venor, *ἰχθῦς ἀγρεύει* II, 95.

ἄγρη, *ἡ*, venatio, venatus, *ἐν ἄγρῃ θηρῶν* III, 129. *ἐπ' ἄγρην ἐξαγαγόντα* III, 30. *ἰέναι ἐπὶ τὴν ἄγρην* I, 40. *φοιτεόντων ἐπ' ἄγρην* I, 73. *ἔς τε πολέμους καὶ ἐς ἄγρας φοιτέοντας* I, 37. — venandi ratio, *ἄγραι δέ σφεων πολλαὶ κατεστέασι καὶ παντοῖαι* II, 70. — praeda, *ἑλόντες ταύτην τὴν ἄγρην* IX, 39. *οὐκ ἑτέρην ἄγρην τοιαύτην εὑρέειν* IX, 90. — fera, *Κυαξάρεϊ δοῦναι φέροντες ὡς ἄγρην δῆθεν* I, 73 ex.

ἄγριος, 3, agrestis, ferus, *τὰ (σιλλικύπρια) αὐτόματα ἄγρια***) *φύεται* II, 94. *ὕλης ἀγρίης* I, 203. *τὰ δένδρεα τὰ ἄγρια* III, 106. 114. *καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων δενδρέων* IV, 21. cf. VIII, 115. — *ἵπποι ἄγριοι λευκοί* IV, 52. *κριοὶ ἄγριοι* IV, 192. *ὄνοι ἄγριοι* VII, 86. *βόες ἄγριοι* VII, 126. *ὑὸς ἀγρίου* IV, 192. — *ἄγριοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἄγριαι* IV, 191. — ferox, *Ἀνδροφάγοι ἀγριώτατα πάντων ἀνθρώπων ἔχουσι ἤθεα* IV, 106. — atrox, *ἡ αὐτή περ ἐοῦσα νὺξ πολλὸν ἦν ἔτι ἀγριωτέρη* VIII, 13.

ἀγρός, *ὁ*, ager, *οἱ βόες ἐκ τοῦ ἀγροῦ οὐ παρεγίνοντο ἐν ὥρῃ* I, 31, 2. *ἀγρὸν εὖ ἐξεργασμένον* V, 29. *οἰκήματα τὰ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν* I, 17. *τὰ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν πάντα* VI, 23. *εἴ τίς οἱ δοίη ἀγρούς* IX, 94 al.

ἀγρυπνίη, *ἡ*, insomnia, *ἐπ' ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας ὁ Δαρεῖος ἀγρυπνίῃσι εἴχετο* III, 129. ***)

ἄγχιστα, proxime, *οἱ ἄγχ. ἑπόμενοι* VII, 41. *αγχ. ἐοῦσα* IX, 68. *οἱ ἄγχ.*, proximi, V, 79. — c. genet., *τοὺς ἀγχ. ἑωυτῶν οἰκέοντας* I, 134. *τοὺς ἄγχ. οἰκέοντας τῆς λίμνης* II, 150. *ἄγχ. τοῦ βωμοῦ* IX, 81. — de tempore, *τοῦ ἄγχ. ἀποθανόντος* II, 143.

---

*) Sermo illo capite est de Phoenicum in perfodiendo Athone monte sollertia, eoque extremo legimus verba haec: *ἐνταῦθα δὴ λειμών ἐστι, ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον· σῖτος δέ σφι πολλὸς ἐφοίτα ἐκ τῆς Ἀσίης ἀληλεσμένος.* Quotienscumque hunc locum legi, numquam non suspicionem mihi iniecit vox *λειμών*, quum prati alicuius mentio ibi minus apta esse videretur. In mentem igitur venit vox *λιμήν*, quae et narrationi magis accommodata est et facile cum v. *λειμών* permutari potuit, ut apparet ex iis, quae attulit Schaeferus ad Stephan. thes. p. 5785 C. ed. Britann.

**) Iniuria h. l. ab Krügero auctore Valckenario vocem *ἄγρια* uncis inclusam esse, luculenter evincunt ea, quae J. C. F. Bähr. et H. Stein. ad hunc locum protulerunt.

***) Raro apud Herodotum eiusmodi pluralia Homerico more usurpata inveniuntur. *ἀλογίῃσι* II, 141. *ἀλουσίῃσί τε καὶ ἀσιτίῃσι* III, 52. Nubem exemplorum Homericorum coacervavit Krüger. gramm. gr. §. 44. 3, 1.

ἀγχιστεύς, ὁ, genere proximus, consanguineus, *ὡς ἐόντων ἀγχιστέων* V, 80.

ἀγχίστροφος, 2, mutabilis, *ἀγχίστροφα βουλεύομαι*, i. e. subitam et priori contrariam sententiam profero, VII, 13.

ἀγχόθεν, i. qu. attic. *ἐγγύθεν*, e propinquo, cominus, *ὅστις ἀγχ. χιόνα ἁδρὴν πίπτουσαν εἶδε* IV, 31.

ἀγχοτάτω, v. *ἀγχοῦ*.

ἀγχότερος, 3, propior, c. genet., *στεινοτέρη* (*ἡ ἐσβολή*) *ἐφαίνετο ἐοῦσα .. ἀγχοτέρη τε τῆς ἑωυτῶν* VII, 175.

ἀγχοῦ, i. qu. *ἐγγύς*, prope, in propinquo, absolute, *πυθόμενος ἀγχοῦ εἶναι στρατόν* I, 157. *ἐόντων ἀγχοῦ τῶν πολεμίων* III. 78. cf. VI, 14. VIII, 37. IX, 49 al.: frequentius c. genetivo, *κέεται ἀγχοῦ τῆς ἐσόδου θρόνος* I, 9. *ἐγένετο ἐλαύνων ἀγχοῦ τῆς πόλιος* I, 190. cf. II, 130. III, 111. IV, 53. 195. V, 31. 63 ex. VI, 77. VIII, 94. *ταῦτα ἀγχοῦ ἀλλήλων ἐστί* VII, 175. VIII, 107. *κατήκειν τούτων τοὺς οὔρους ἀγχοῦ Ἐνετῶν* V, 9 al.: c. dativo, ut videtur, *καὶ τὰ μὲν πολλὰ περιῆγε* (*τὸν Δαρείου ἵππον*) *ἀγχοῦ τῇ ἵππῳ*,*) .. *τέλος δὲ κτἑ.* III, 85 ex. — comparat. *ἆσσον*, propius, *ἤιε ἆσσον* III, 52. *ἆσσον ἰέναι* IV, 5.: c. genet. *ἰέναι ἆσσον αὐτῶν* IV, 3 ex. *ἤισαν ἆσσον τῶν βαρβάρων* VII, 233. — superl. *ἄγχιστα*, qu. v. supra. *ἀγχοτάτω*, proxime, *οἱ ἀγχ. προσήκοντες*, cognatione proximi, IV, 73.: c. genet., *τῆς ἂν ἀγχ. ᾖ χώρης οὗτος ὁ θεός* II, 24. *ἀγχ. τοῦ μεγάρου* II, 169. cf. IV, 35 ex. VI, 102. VII, 176. VIII, 122. 135.: de similitudine, *κυνέας εἶχον ἀγχ. πεποιημένας τρόπον τὸν Ἑλληνικόν*, i. e. galeas simillimas Graecanicis galeis, VII, 89.: c. genet., *Φρύγες ἀγχ. τῆς Παφλαγονικῆς σκευὴν εἶχον* VII, 73. *Λυδοὶ ἀγχ. τῶν Ἑλληνικῶν εἶχον ὅπλα* VII, 74. cf. 80. (pro eo *ἀγχότατα*, *Βάκτριοι περὶ τῇσι κεφαλῇσι ἀγχότατα τῶν Μηδικῶν ἔχοντες*, i. e. capitis cultu simillimo utentes

---

*) Quod recentiores aliquot interpretes auctore Schweighaeusero hunc dativum ex verbo *περιῆγε* aptum esse volunt, quo id iure dici possit, me nescire profiteor. Unus profecto tantummodo afferri potest locus, ubi *ἀγχοῦ* cum dativo consociatum invenitur, isque poetae, Pindari, apud quem Nem. IX, 39 verba leguntur haec: *λέγεται μὰν Ἕκτορι μὲν κλέος ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν ἀγχοῦ.* At eo hanc constructionem apud Herodotum defendere non ausim longeque verisimilius mihi esse videtur, si statuamus voces *τῇ ἵππῳ* esse mutandas in genetivum *τῆς ἵππου*, quum praesertim apud nostrum scriptorem *ἀγχοῦ* tam crebro cum hoc casu iungatur. — Ceterum, ut hoc obiter addam, recte mihi Schaeferus ad Dionys. Hal. de comp. verb. p. 208. monuisse videtur in iisdem illis supra allatis verbis *τὰ μέν* non esse iungendum cum voce *πολλά*, sed potius respondere sequenti *τέλος δέ*, ut sensus sit: et primum quidem saepius etc., qua in re astipulantem habet G. Hermannum ad Viger. p. 701 ed. 4. Assimulari potest aliqua ex parte locus Xenophontis Anab. I, 9, 6: *συμπεσὼν κατεσπάσθη ἀπὸ τοῦ ἵππου, καὶ τὰ μὲν ἔπαθεν ὢν καὶ τὰς ὠτειλὰς φανερὰς εἶχε, τέλος δὲ κατέκανεν.*

Medico, VII, 64. *). : c. dativo, *ἀκόντια ἀγχοτάτω τῇσι Αἰγυπτίῃσι μαχαίρῃσι πεποιημένα* VII, 9 **).

ἄγω, duco, adduco, abduco, *αὐτὸν ἐκέλευε ἄγειν παρ' ἑωυτόν* III, 145. *ἐς ἀμείνονα χῶρον ἄξουσι* IV, 158. *Σπαρτιήτας ἦγε ἐς ἀποικίην* V, 42. *ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἦγον οὕτω* VI, 91. *ἤγοντο ποινὴν τίσοντες* III, 14. *ὡς δὲ ἤχθη* (v. *ἄχθη*) *τάχιστα* III, 145. *ἔκδοτον ἄγεσθαι ἐς Αἴγιναν* VI, 85. *μαθὼν τὸν παῖδα ἀγόμενον* (v. l. *ἡγεόμενον, ἀγεόμενον* ***) *ἐπὶ θάνατον* III, 14 al. *ἤχθη* (v. *ἄχθη*) *ἀγόμενος* VI, 30 (si sana est lectio). *ἀγαγεῖν ἑωυτῷ ἐς ὄψιν τὰ ἀνδράποδα* VI, 94. V, 13. *ὡς δὲ ἤχθη* (v. *ἄχθη*, sc. *ἐς ὄψιν*) ib. VIII, 26 al. *ὑπὸ δικαστήριον αὐτὸν ἀγαγόντες* VI, 104., cf. *ὑπάγω*.: de exercitu, *ἦγε δὲ αὐτοὺς βασιλεύς* I, 103. *ἦγε αὐτοὺς στρατηγὸς Εὐρυβάτης* VI, 92. *ἦγον δέ σφεας στρατηγοὶ δέκα* VI, 103. al.: tralate, *Ἀλέξανδρον ἐς ὁμολογίην ἄξοντα τῷ βαρβάρῳ Ἀθηναίους* VIII, 141.: absolute de deorum numine humanas res regente, *θεὸς οὕτω ἄγει* VII, 8, 1. †) — duco, derivo, *ἦκται ἀπὸ τοῦ Νείλου τὸ ὕδωρ ἐς τὴν διώρυχα* II, 158. *κόλπου ἀγομένου τῆς γῆς ταύτης ἡ Σκυθικὴ ἐκδέκεται*, i. e. ubi in sinum ducitur haec terra, indem sich dieses Land als Busen hinzieht, einen B. bildet, IV, 99. — fero, veho, *κρητῆρα ἦγον* I, 70. *οἱ ἄγοντες τὸν κρητῆρα* ib. *ἅμαξεν ἄγουσαν τὸν νηόν* II, 63. *ἄγει* (*τὰ πλοῖα*) *πολλὰς χιλιάδας ταλάντων* II, 96 ex. *ἀγόμενος ἐς τὰς Σάρδις ὁ κρητήρ* I, 70 al. — *ἄγω καὶ φέρω*, fero et ago, *ἦγον καὶ ἔφερον τοὺς περιοίκους ἅπαντας* I, 166. frequentius ordine inverso, *φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σά* I, 88 ex. *ἔφερε καὶ ἦγε πάντας* III, 39. *μὴ ἀλλήλους φέροιέν τε καὶ ἄγοιεν* VI, 42. *ἔφερόν τε καὶ ἦγον τοὺς Αἰγινήτας* VI, 90. *ἔφερόν τε καὶ ἦγον τήν τε Μαρδονίου στρατιὴν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐόντας Ἑλλήνων* IX, 31 ex. — existimo, habeo, i. qu. *ἡγοῦμαι, ἔχω*, usu apud Atticos rariore, *πολλῷ ἔνερθε ἄγων αὐτὸν μέσου ἀνδρὸς Μήδου* I, 107 ex. *οὐδαμοὺς μέζονας ὑμέων ἄξω* VII, 150. *ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλῃ ἦγον*, i. e. neutiquam magni aestimabant, II, 172. *περὶ πλείστου ἦγον τὰ τοῦ θεοῦ πορσύνειν* IX, 7. : eodem modo medium, *ἥκιστα τοὺς ἑωυτῶν ἑκαστάτω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγονται* I, 134. *τό γε μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται πάντων τῶν μαντηίων* II, 83. — ago, celebro, *Ἀπατούρια ἄγουσι ὁρτήν* I, 147.

---

*) At hoc quoque loco *ἀγχοτάτω* ex libro Sancroftiano revocandum est cum recentioribus aliquot editoribus.

**) Dativi huius explicandi rationem aperit Krügerus gr. vol. 2. §. 48. 9, 2.

***) Schäferus ex coniectura admodum probabiliter dedit *ἀγινεόμενον*. *ἡγεόμενον* s. *ἡγεόμενον*, quod praestantissimi libri praebent et recentiorum editorum aliquis recepit, nulla ratione potest defendi.

†) Exposuerunt de hoc verbi usu Valcken. ad Eurip. Hippol. v. 1435. et Reisig. Enarrat. Oed. Col. p. LXI. v. 244. Locis ab his allatis adde Aristid. I. p. 270: *ἄγει ταύτῃ ὁ θεός*.

Ιωνες ἄγεσκον ὁρτήν I, 148. *ἐπεὰν τὴν ὁρτὴν ἄγωσι τῷ θεῷ τούτῳ* I, 183. *ὁρτὴν μεγάλην ἄγουσι* (ita cod. S. recentt. edd. *ἀνάγουσι,* vid. *ἀνάγω*) III, 79 ex. VI, 138. *ἔλεγον ὡς Ὀλύμπια ἄγοιεν* VIII, 26. *τὴν ὁρτὴν ταύτην ἄγουσι Ἀθηναῖοι* VIII, 65. *Ὑακίνθιά τε ἄγετε καὶ παίζετε* IX, 11. similiter, ut videtur, *ἄγουσι* (*Αἰγύπτιοι*) *τοσῷδε σοφώτερον Ἑλλήνων* (*τὸν ἐνιαυτόν*) sc. *τὰ μέρεα* II, 4 et *Αἰγύπτιοι τριηκοντημέρους ἄγοντες τοὺς δυώδεκα μῆνας* ib. — transigo, *ὅκως πλησθέντες νύκτα αὐτοῦ ἀγάγοιεν* VII, 119 ex. — *ἡσυχίην, σχολὴν ἄγω,* vid. *ἡσυχίη, σχολή.* — *ἄγομαι,* medium, mecum duco s. abduco, comitem habeo, *ἅμα ἀγόμενος τὸν παῖδα* I, 114. *Κροῖσον ἅμα ἀγόμενος* I, 153. *τὴν γυναῖκα αὐτὸν ἅμα ἄγεσθαι* II, 107. *οὗτοι οὐ γυναῖκας ἠγάγοντο ἐς τὴν ἀποικίην* I, 146. *ἅμα ἀγόμενοι ἀδελφεήν* V, 12. *τὸν πεζὸν πάντα ἅμα ἀγόμενος* III, 25. VI, 95. *τὸν γαυλὸν τὸν ἅμα ἤγοντο* III, 137. *ἅμα ἀγόμενοι ἐκ Μεγάρων ἀγγέλους* IX, 7 al. — *γυναῖκα,* uxorem duco, *γυναῖκα τεκνοποιὸν μὴ ἄγεσθαι ἐς τὰ οἰκία* I, 59. *ὥς με ἠγάγετο Ἀρίστων ἐς ἑωυτοῦ* VI, 69. *ἄγεται ἕκαστος συχνὰς γυναῖκας* V, 16. *τῷ* (*χρόνῳ*) *ἠγάγετο τὴν γυναῖκα* VI, 63. *οὐδέ σφι ἐκδίδοσθαι θυγατέρα οὐδεὶς ἐθέλει οὐδ᾽ ἄγεσθαι ἐξ αὐτῶν* II, 47. *ἄγονται* (v. l. *ἀγέαται*) *ἐξ ἀλλήλων* ib. *ἐδίδοσαν καὶ ἤγοντο ἐξ ἀλλήλων,* i. e. matrimonia inter se inibant mutua, V, 92, 3.: etiam de patre uxorem filio in matrimonium dante, *ἄγεται τῷ παιδὶ γυναῖκα* I, 34. *τῶν* (*θυγατέρων*) *σὺ μίαν τῷ παιδὶ τῷ σεωυτοῦ ἠγάγεο γυναῖκα* IX, 111. cf. 108*). — *ἐς χεῖρας ἄγομαί τι,* in manus sumo, suscipio, capesso, *αὐτὸς δοκέω θείῃ τύχῃ γεγονὼς τάδε ἐς χεῖρας ἄγεσθαι* I, 126 ex. *μέλλοντί οἱ ἐς χεῖρας ἄγεσθαι τὴν τελετὴν ἐγένετο φάσμα,* i. e. quum in eo esset, ut ipsis sacris initiaretur, IV, 79. *ὡς ἔμελλε* (*Ξέρξης*) *ἐς χεῖρας ἄξεσθαι τὸ στράτευμα* (i. e. *τὴν στρατηίην*) *τὸ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας* VII, 8 in. (De augmento verbi v. Bredov. l. l. p. 292 sq.)

ἀγωγεύς, ὁ, deductor, is qui transportat, deducit, *δισχίλιοι ἄνδρες ἀγωγέες* II, 175.

ἀγωγή, ἡ, deductio, abductio, *ἔσχοντο τῆς ἀγωγῆς,* i. e. abducere illum omiserunt, VI, 85.

ἀγωγός, ὁ, itineris dux, *ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς* III, 26.

ἀγών, ὁ, certamen, certatio (de vetere vocis significatione exposuit Boeckh. Expl. ad Pind. p. 335.), de ludis sollemnibus, *ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ Τριοπίου Ἀπόλλωνος* I, 144. *δικαιότατα καὶ κάλλιστα τιθέναι τὸν ἐν Οὐλυμπίῃ ἀγῶνα* II, 160. *αὐτὸς τὸν ἐν Οὐλυμπίῃ ἀγῶνα ἔθηκε* VI, 127. *ἀγῶνα τιθεῖσι παντοῖον* V, 8. *ἀγῶνα*

---

*) Idem verbi *ἄγεσθαι* usus, alienus ille ab Atticorum sermone, reperitur apud solum Lucianum Conviv. c. 5: *ἀλλ᾽ ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἰπέ, τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀρισταίνετος ἀγόμενος γυναῖκα εἱστία ὑμᾶς;*

γυμνικὸν τιθεῖσι II, 91. *ἀγῶνα γυμνικὸν ἐπιτελέειν* ib. ex. *οἱ τὸν Οὐλυμπίῃ διέποντες ἀγῶνα Ἑλλήνων* V, 22. *ἀγῶνα ἱππικόν τε καὶ γυμνικὸν ἐπιστᾶσι* VI, 38. *ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν ἐπιστᾶσι* I, 167. *ἔλεγον ὡς θεωροῖεν ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἱππικόν* VIII, 26. *στεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναραιρηκότα* V, 102. *ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ἀναιρήσεσθαι πέντε* IX, 33 al. — certamen, contentio in universum, *ἀγῶνος μεγίστου προκειμένου ἐλευθέρην εἶναι ἢ δεδουλωμένην τὴν Ἑλλάδα* IX, 60. *ἐμοὶ τὴν ἀλήθειαν ἀσκέειν ἀντία σοι ἀγὼν μέγιστός ἐστι* VII, 209. *ποιέειν ἢ παθεῖν προκέεται ἀγών*, i. e. agitur id, ut, VII, 11. *τῆς ἐπιούσης ἡμέρης ὁ ἀγὼν ἡμῖν ἐστι* III, 85. — certamen pugnae, proelium, pugna, *πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀγώνων εἰπεῖν* IX, 89. *ἦν πᾶς ὁ ἀγὼν τοῖσι κατὰ θάλασσαν περὶ τοῦ Εὐρίπου* VIII, 15. *οὐ ξύλων ἀγὼν. . ἀλλ' ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων* VIII, 100. *περὶ τῆς ὑμετέρης ὁ ἀγὼν ἐγένετο* VIII, 142. *περὶ τῆς ἐκείνου τὸν ἀγῶνα ἐποιεῦντο* VIII, 3. *περὶ τῆς ἐκείνου ποιέεσθαι τὸν ἀγῶνα* VIII, 108 ex. *οὐ περὶ χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιεῦνται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς* VIII, 26. *πρὸς ὁπλίτας ἐόντες γυμνῆτες ἀγῶνα*) ἐποιεῦντο* IX, 63 ex. al. — discrimen, periculum, *εἰ δὲ ἀναγκαίη εἴη ἢ μέγας τις ὁ ἐποτρύνων ἀγών* VII, 104. *πολλοὺς πολλάκις ἀγῶνας δραμέονται περὶ σφέων αὐτῶν οἱ Ἕλληνες*, VIII, 102.

ἀγωνίζομαι, in certamen descendo s. prodeo, certo, pugno, *ἀγωνιζόμενος στάδιον*, decertans in stadio, V, 22. *ἀγωνιζομένων* (sc. *αὐτῶν*) I, 82, 2. *τῷ βουλομένῳ ἐξεῖναι ἀγωνίζεσθαι* II, 160. *ἐν τῷ* (*ἀγῶνι*) *οὐδενὶ ἐγγίνεται ἀγωνίζεσθαι* VI, 38. *τὰ στρατόπεδα ἀμφότερα οὕτω ἠγωνίσαντο* I, 76 ex. V, 103. VII, 212. 234. *ὡς ἕκαστοι ἠγωνίζοντο* VIII, 87. *οὗτος ὁ στόλος αἰσχρῶς ἀγωνισάμενος ἀπηλλάχθη* VI, 45. *ἑτεραλκέως ἀγωνιζομένους* VIII, 11. *ἄεθλον, περὶ ὅτεν ἀγωνίζονται* VIII, 26 al. *πολλὸν παρὰ δόξαν ἀγωνισάμενοι*, i. e. multo graviore, quam exspectaverant, certamine defuncti, VIII, 11. *ῥαψῳδοὺς ἔπαυσε ἐν Σικυῶνι ἀγωνίζεσθαι*, i. e. carminibus decertare, V, 67. — perf. pass. notione, *πολλοὶ . . πρὸς ὑμέας ἡμῖν ἀγῶνες ἀγωνίδαται* IX, 26 ex.

ἀγωνίη, ἡ, certamen, quodlibet certaminis genus, *ἀγῶνα γυμνικὸν τιθεῖσι διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα*, i. e. ludos gymnicos celebrant omnia certaminum genera complectentes, II, 91.

ἀγώνισμα, τό, certatio, contentio, *ἀγώνισμα μέγα τοῦτο ποιεῦνται*, i. e. in hoc magnum studium ponunt, I, 140. — facinus insigne, res praeclare gesta, *ἵνα . . δοῖεν τίσιν τῶν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ἀγωνισμάτων* VIII, 76.

---

*) Hic aut ex S recipiendum *ἀγῶνας* aut, quod malim, scribendum *τὸν ἀγῶνα*.

ἀγωνιστής, ὁ, qui certat, athleta, *ξείνοισι ἀγωνιστῇσι* II, 160 ex. *φάμενοι οὐ βαρβάρων ἀγωνιστέων εἶναι τὸν ἀγῶνα, ἀλλ' Ἑλλήνων* V, 22.

ἀγωνοθέτης, ὁ, qui certamina s. ludos sollennes instituit, designator, *ἐξαναστήσας τοὺς Ἠλείων ἀγωνοθέτας* VI, 127.

ἀδαήμων, 2, ignarus, imperitus, *ἀδαήμονα τῶν ἱρῶν τῶν ἐν Ἐλευσῖνι γινομένων* VIII, 65.

ἀδαής, 2, i. qu. *ἀδαήμων*, *τῆς θυσίης ταύτης οὐκ ἀδαὴς ἀλλ' ἔμπειρος* II, 49. *τῶν (χρησμῶν) ἦσαν ἀδαέες* V, 90. *ἡμεῖς ἄπειροί τέ εἰμεν καὶ ἀδαέες τούτων τῶν ἀνδρῶν* IX, 46.

ἀδάμας, ὁ, adamas, *σοὶ δὲ τόδ' αὖτις ἔπος ἐρέω ἀδάμαντι πελάσσας*, adamanti admovens, i. e. adamanti simile reddens, adamantis in modum firmans, VII, 141 (orac.).

ἄδεια, ἡ, securitas, impunitas, *ἄδειαν διδόντα* II, 121 ex. *ὡς ἐν ἀδείῃ ἐών*, utpote qui in tuto esset, VIII, 120. *ἐν ἀδείῃ οὐ ποιευμένων τὸ λέγειν*, non tutum sibi iudicantes ea proferre, IX, 42.

ἀδελφεή, ἡ, soror, II, 56 ex. III, 31. 53. IV, 43. 80. V, 12. VIII, 136 al. genet. plur. *ἀδελφεέων* est, non *ἀδελφεῶν*, ut male legitur in libris omnibus III, 31. V, 80.

ἀδελφεοκτόνος, ὁ, fratricida, III, 65.

ἀδελφεός, ὁ, frater, I, 35. 45. 92. 171. III, 61. 62. 63. 64. IV, 80. 143. VI, 103. VII, 205 al. cum *ἀδελφιδέος* conf. IV, 76 ex.

ἀδελφιδέος, ὁ, fratris filius, I, 65. VI, 94. VIII, 130. — sororis filius, *αὐξηθέντων τῶν ἀδελφιδέων* IV, 147.

ἀδεῶς, secure, impune, *μίσγεται ἀδεῶς* I, 216. *ἀδεῶς διαιτώμην* III, 65. *ἀδεῶς ἐβασίλευσε* III, 67. *ἀδεῶς αἰτέει τὸ φᾶρος* IX, 109.

ἄδην, satis, *ὡς δὲ ἄδην εἶχον κτείνοντες*, i. e. ubi autem caede satiati sunt, IX, 39.

ἀδικέω, iniuste facio vel ago, iniuria afficio, *οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδικῶν τίσιν οὐκ ἀποτίσει* V, 56 (vers.). *Σικυώνιοι συγγνόντες ἀδικῆσαι* VI, 92. *οἱ δὲ ἀπέφαινον λόγῳ ὡς οὐκ ἀδικοῖεν* V, 84. *σὲ ἐγὼ δι' ὄψιν ὀνείρου οὐ τελέην ἠδίκεον* I, 121. *ἵνα μὴ ἀδικοῖεν αὐτάς* I, 196 ex. *τούτους οὐδεὶς ἀδικέει ἀνθρώπων* IV, 23. *οἱ πρότερον ἀδικήσαντες Πέρσας* IV, 119. *ἠδικήσαμεν τοὺς ἄνδρας τούτους* ib.*)

---

*) Eodem in capite, ubi sermo est de deliberatione, quam Scythae ingruentibus Persis instituunt, leguntur haec: *ἢν μέντοι ἐπίῃ καὶ ἐπὶ τὴν ἡμετέρην ἄρξῃ τε ἀδικέων, καὶ ἡμεῖς οὐ πεισόμεθα* sive quod codex S exhibet *οὐκ οἰσόμεθα*. Sponte unicuique vel mediocriter in literis Graecis versato in oculos incurrit neque *πεισόμεθα* neque *οἰσόμεθα* ferri posse. In diversissimas

ὅτι μιν ἠδίκησας VII, 35. *ὑπ' οὐδενὸς ἀδικέεται* IV, 23. *ἀξιοῦντες ἀδικέεσθαι* VI, 87. *ὑπ' ὧν μηδὲν ἠδίκηται* III, 21 al.

ἀδίκημα, τό, iniuria, maleficium, delictum, facinus, *διὰ τοῦτο τὸ ἀδίκημα ἐμάνη* III, 30. *κατ' ἀξίην ἑκάστου ἀδικήματος* I, 100. *ἐξηγεύμενοι πάντα λόγον τοῦ ἀδικήματος* II, 115. *κατὰ μέγαθος τοῦ ἀδικήματος* II, 137. *δίκας βουλόμενοι διδόναι παντὸς τοῦ ἀδικήματος* VI, 139. *ἢν εὑρίσκῃ μέζω τὰ ἀδικήματα* I, 137. *τῶν ἀδικημάτων τοῦτο ἄρξαι πρῶτον* I, 2. *πάντων τῶν ἀδικημάτων εἵνεκεν* III, 127. *τῶν ἀδικημάτων δίκας αἰτέειν* II, 118. *πρὶν τῶν πρότερον ἀδικημάτων δοῦναι δίκας* VI, 87 al.

ἀδικίη, ἡ, iniustitia, iniquitas; iniuria, *Ἕλληνας αἰτίους τῆς δευτέρης ἀδικίης γενέσθαι* I, 2. IV, 119. *Κροῖσον ἄρξαντα ἀδικίης* I, 130. VI, 119. *Ἕλληνας ὑπάρξαντας ἀδικίης* VII, 9, 1. *τὴν ἐς Μενέλεων ἀδικίην* II, 113. *ζημιώσαντος (τοῦ δήμου) κατὰ τὴν ἀδικίην (= ἀδίκημα),* i. e. propter damnum civitati illatum, VI, 136 ex. al.

ἀδίκιον, τό, i. qu. *ἀδίκημα, ἐπισχόντας ἀπὸ τοῦ Αἰγινητέων ἀδικίου* (v. l. *αἰκίου*) V, 89.

ἄδικος, 2, iniustus, iniquus, *ἀνὴρ ἄδικος ἐς Αἰγυπτίους* II, 119. *τὸ ἁρπάζειν γυναῖκας ἀνδρῶν ἀδίκων ἔργον εἶναι* I, 4. *δίκην ἄδικον ἐδίκασε* V, 25. VII, 194. *τὸν ὑπάρξαντα ἀδίκων ἔργων ἐς τοὺς Ἕλληνας* I, 5. *περιπίπτοντες ἀδίκοισι γνώμῃσι* I, 96 al. — *τῷ δικαίῳ τὸ ἄδικον πολέμιόν ἐστι* I, 96 al. : superl. *σκαιότατός τε καὶ ἀδικώτατος πάντων ἀνθρώπων* I, 129. *δεῖ σφεας ἀδικωτάτους γίνεσθαι* VII, 51. — *ἀδίκως,* iniuste, *εἴτε δικαίως εἴτε ἀδίκως* VI, 137. *ἀδίκως τὸν φύλακον τῆς ὄψιος ἐστέρησαν* IX, 93.

ἄδρηστος, 2, a fuga alienus, *ἀνδράποδα φιλοδέσποτα καὶ ἄδρηστα μάλιστα* IV, 142.

ἀδρός, 3, validus, copiosus, densus, *χιόνα ἀδρὴν πίπτουσαν* IV, 31. *ὅκως εἴη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἀδρός,* i. e. quotiescumque terrae fruges adultae erant, quum messis instaret, I, 17. *ἐπεὰν γυναικὶ τὸ παιδίον ἀδρὸν γένηται,* i. e. ubi adultus est puer, quem mulier peperit, IV, 180 ex.

ἀδρύνομαι, augesco, adolesco, *ἀδρύνεται τὸ λήιον* I, 193 in.

---

viri docti in his verbis emendandis discesserunt sententias, quarum ea, quam in medium protulit Imm. Bekkerus et qui vestigiis eius institit Cobetus, maxime mihi arridet. Scribendum enim esse censet vir doctissimus *οὐ περιοψόμεθα* eumque iure sequutus est Krügerus. Firmandae coniecturae inservire potest locus l. I c. 152 ex : *ἔπεμπον ἐς Σάρδις σφέων αὐτῶν τὸν δοκιμώτατον . . ἀπερέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν, γῆς τῆς Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν συναμωρέειν ὡς αὐτῶν οὐ περιοψομένων.* Locus, quem ad defendendum *πεισόμεθα* ex Demosth. Timocr. p. 746, 23 Reisk. (24, 149.) attulit Letronne, alienissimus est, ne quid gravius dicam.

ἀδυναμίη, ἡ, infirmitas, virium inopia, *οὐδέκοτε τῆς ἑωυτῶν ἀδυναμίης τὴν Ἀθηναίων δύναμιν εἶναι κρέσσω* VIII, 111 ex.

ἀδυνασίη, ἡ, i. qu. *ἀδυναμίη, ἀδυνασίης εἵνεκεν* III, 79. *οὐδαμὰ ἀδυνασίης ἀνάγκῃ κρέσσων ἔφυ*, i. e. ultra vires nemo cogi potest, VII, 172 ex.

ἀδύνατος, 2, qui non potest s. valet, parum validus, *βίην ἀδύνατοι ἦσαν προσφέρειν* III, 138. *ἦν ἀδύνατος*, sc. *ἀπολογέεσθαι*, VI, 136. *ἵππους εἶναι.. ἀδυνάτους ἄνδρας φέρειν* V. 9. *ἀδύνατοι ἦσαν* (sc. *ἀποφεύγειν*) *αἱ νέες ὑπὸ τρωμάτων* VI, 16 al. — qui (quod) fieri non potest, impossibilis, *σὺ δέ μοι ἄλλα ἀδύνατα χρᾷς* IV, 155. *εἶδον ὀστέα ὀφίων καὶ ἀκάνθας πλήθεϊ ἀδύνατα ἀπηγήσασθαι*, i. e. ineffabili multitudine, II, 75. *ἐπιστάμενοι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον γενέσθαι* VI, 139. *τὰ πάντα ταῦτα συλλαβεῖν ἄνθρωπον ἐόντα ἀδύνατόν ἐστι* I, 32. *ἐκκομίσαι ἀδύνατον εἴη ἀνθρώπῳ ἄνθρωπον* III, 43. *ἀδύνατον ἐφαίνετό σφι εἶναι ἑωυτοὺς Ἰώνων προκατῆσθαι* IX, 106. — *ἀδύνατα* i. qu. *ἀδύνατον, τὴν πεπρωμένην μοῖραν ἀδύνατά ἐστι ἀποφυγεῖν καὶ θεῷ* I, 91. *δήμου ἄρχοντος ἀδύνατα μὴ οὐ κακότητα ἐγγίνεσθαι* III, 82. *πρὸς δέ οἱ καὶ ἀδύνατα* (S *ἀδύνατον*) *ἐφαίνετο βασιλέα ὑπερβαλέσθαι* V, 124. *κατεφαίνετό σφι εἶναι ἀδύνατα* (*ἀδύνατον* vulgo et S) *τὰ βασιλέος πρήγματα ὑπερβαλέσθαι* VI, 13. *ἀδύνατα δέ σφι ἦν τὸ παραυτίκα ποιέειν ταῦτα* VI, 106 ex.*) — *ἀδύνατόν τι* fere i. qu. *ἀδυναμίη, εἰ δ' αὐτοὺς ὑμέας καταλελάβηκε ἀδύνατόν τι βοηθέειν*, i. e. si quid vobis accidit, quod in causa sit, ut nobis succurrere non possitis, IX, 60 ex.

ἄδυτον, τό, interior ac sanctior aedis pars, penetrale, *λέγεται φωνὴν ἐκ τοῦ ἀδύτου γενέσθαι* I, 159. *ἤϊε ἐς τὸ ἄδυτον τῆς θεοῦ* V, 72. *ἀλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο* VII, 140 (orac.). *ἄπιμεν ἐκ τοῦ ἀδύτου* VII, 141. *ἐν τῷ ἀδύτῳ γυναιξὶ ἐμίσγετο* IX, 116 ex.

ἀεθλέω, pugno, *κατὰ τὸν πρότερον πόλεμον . . κακῶς ἀέθλεον πρὸς τοὺς Τεγεήτας* I, 67. *οἱ βάρβαροι οὐδὲν ἄμεινον ἀέθλεον* VII, 212.

ἀεθλεύω, in certamen descendo, certo, i. qu. *ἀγωνίζομαι, Ἀλεξάνδρου ἀεθλεύειν ἑλομένου* (*ἐν Ὀλυμπίῃ*) V, 22.

ἄεθλον, τό, certaminis praemium, *ἐν τῷ* (*ἀγῶνι*) *τὰ μέγιστα ἄεθλα τίθεται* V, 8. *πυνθανόμενος τὸ ἄεθλον ἐὸν στέφανον* VIII, 26. *ὁ δὲ ἐπείρετο ὅ τι τὸ ἄεθλον εἴη σφι κείμενον* ibid. *ἄεθλον ἐκέετο μύριαι δραχμαί* VIII, 93. *παρέχοντες ἄεθλα* II, 91. *ὥς σφι καὶ αἱ νῆσοι καὶ ὁ Ἑλλήσποντος ἄεθλα προεκέετο* IX, 101 ex. al.

---

*) Exempla huius pluralis sat multa congessit Gisb. Koen. ad Gregor. Corinth. p. 130 ed. Schaef. Add. G. Hermann. ad Viger. p. 739.

ἄεθλος, ὁ, certamen; labor, *ἔγωγε ἂν οὐκ ἤια ἐς ἄεθλον τοιόνδε* I, 42. *ἐπιτελεσάντων τῶν Περσέων τὸν προκείμενον ἄεθλον*, i. e. proposito labore perfuncti, I, 126. *ἐξικέσθαι πρὸς τὸν προκείμενον ἄεθλον* IV, 10. *ἐπετέλεσε τὸν ἐπέταξέ οἱ ἡ μήτηρ ἄεθλον* IV, 43. *οὐκ ἐπιτελέσαντα τὸν προκείμενον ἄεθλον* ibid.*) *προτιθεῖσι τοῖσι ἐκείνου ἀπογόνοισι ἀέθλους τοιούσδε* VII, 197.

ἀεθλοφόρος, ὁ, victor, qui certaminis praemium retulit, *ἀεθλοφόροι ἀμφότεροι ὁμοίως ἔσαν* I, 31.

ἀείδω, cano, *αἱ λοιπαὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες ἀείδουσι* II, 60. 79. *φαίνονται αἰεί κοτε τοῦτον ἀείδοντες* II, 79. *αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι τὸν Διόνυσον* II, 48. *ἀεῖσαι* I, 24. *ἀείσας* ibid. *ὁ Ὠλὴν . . τοὺς παλαιοὺς ὕμνους ἐποίησε τοὺς ἀειδομένους ἐν Δήλῳ* IV, 35.

ἀεικείη **), indignitas, contumelia, *τρηχέως κάρτα περιέσπε (αὐτοὺς) ἀεικείῃ* I, 73. *ἐτόλμησας τὸν παῖδα ἀεικείῃ* (al. *ἀεικίῃ*) *τοιῇδε περισπεῖν* I, 115. *εἶναι ἀπαθέα τῆς ἀεικείης* III, 160.

ἀεικής, 2, turpis, ingratus, *ἀεικὲς οὐδὲν παρεχόμενος*, i. e. nihil incommodi exhibens, III, 24. — *ἀεικὲς οὐδὲν ἦν, οὐδὲν ἦν ἀεικές*, i. e. non mirum s. dissentaneum fuit, non praeter rationem accidit, III, 33. VI, 98. — *ἀεικέστερα ἀπορρῖψαι ἔπεα*, i. e. indigniora s. insolentiora verba proicere, VII, 13.

ἀείναος, 2, semper fluens, perennis, *τὴν (λίμνην) λέγουσι Λυδοὶ ἀείναον* (sic omnes libri) *εἶναι* I, 93 ex. *Κρᾶθις ποταμὸς ἀείναος* (Fa *ἀέναος*) I, 145 ***).

ἀείρω, in altum tollo, attollo, *χαμᾶθεν ἐπὶ τὸν πρῶτον στοῖχον τῶν ἀνα-*

---

*) Loci integri sunt verba haec: *Ξέρξης δὲ οὔ οἱ συγγινώσκων λέγειν ἀληθέα, οὐκ ἐπιτελέσαντά τε τὸν προκείμενον ἄεθλον ἀνεσκολόπισε, τὴν ἀρχαίην δίκην ἐπιτιμῶν* Ita omnes libri manu exarati, nisi quod in S, egregio codice, cuius vel sola collatione Gaisfordus de Musis praeclare meritus est, deest particula *τὲ*, qua Reiskius merito offensus *ἐπιτελέσαντά γε* proposuit, quod inter recentiores editores solus Krügerus in contextum intulit. Verum enim vero quum in illo libro desit particula neque habeat quo defendi queat, quid eam eicere dubitemus? Quod enim Baehrius ad vulgatam lectionem defendendam protulit, scriptorem minus respicere ad grammaticam structuram, quam ad ipsam sententiam, quae duo contineat a rege exprobrata Sataspi, ita comparatum est, ut ei nihil esse tribuendum statim appareat: syntactica ratio neque ab Herodoto in brevi eiusmodi enuntiato violatur. Alterum quod hoc in loco nonnullis viris doctis, in iisque Valckenario, offensioni fuit, est pronomen *οἱ*, quia verbum *συγγινώσκειν* ita cum dativo consociatum neque apud nostrum neque apud alios reperiatur scriptores. At quidni statuamus, verbum assentiendi s. concedendi potestate, qua saepius usurpatum legimus, etiam hic esse usurpatum? Compara modo locum, qui VII, 12 legitur: *οὔτε ὦν μεταβουλευόμενος ποιέεις εὖ, οὔτε ὁ συγγνωσόμενός τοι πάρα.*, cui adiungas IX, 122 ex.: *ὥστε συγγνόντες Πέρσαι οἴχοντο ἀποστάντες, ἑσσωθέντες τῇ γνώμῃ πρὸς Κύρου*, i. e. *συγγνόντες Κύρῳ λέγειν ἀληθέα.* Eandem loci expediendi viam his iam perscriptis Schweighaeuserum ingressum esse vidi.

**) Minus recte scribi *ἀεικίη*, docet Bredov. l. l. p. 127.

***) Utroque loco Dindorfius dedit *ἀέναος*; at vide Bredov. l. l. p. 44. 151.

βαθμιῶν ἀείροντες (τοὺς λίθους) II, 125. ἤειρον τοὺς ἐπιλοίπους λίθους ibid. πάντες ἦραν*) τὰ σημήια, i. e. signa militaria, IX, 59. — pass. erigor, surgo, loco me moveo, πρεσβύτερός τε ἤδη εἰμὶ καὶ βαρὺς ἀείρεσθαι IV, 150. ἀερθέντες (pro att. ἄραντες) ἐκ τῶν Οἰνουσσέων ἔπλεον, i. e. sublatis ancoris, I, 165 ex. ἐκέλευε κοινῷ στόλῳ Ἴωνας ἀερθέντας πλέειν ἐς Σαρδώ I, 170. : de pedestri itinere, ἀερθέντες οἱ πολλοὶ ἀπαλλάσσοντο, i. e. castris motis discedebant, sermo est de Graecis ad Plataeas a Mardonii equitatu vexatis, IX, 52. — med. ἱστία (τὰ ἱστία?) ἠείροντο (libri ἀείροντο) ὡς ἀποθευσόμενοι, i. e. vela pandebant, VIII, 56. λέγονται Σάμιοι ἀειράμενοι τὰ ἱστία ἀποπλῶσαι VI, 14. τὰ ἱστία ἀειράμενον οἴχεσθαι φεύγοντα VIII, 94. οἱ τῷ βαρβάρῳ πόλεμον ἀειράμενοι, i. e. qui bellum adversus barbarum susceperunt s. moverunt, VII, 132. ἀειραμένους πόλεμον αὐτῷ VII, 156. : aufero, reporto, κῦδος ἐν Ἀργείοισιν ἄρηται VI, 77 (orac.).

ἄεισμα, τό, cantus, cantilena, ἄεισμα ἕν ἐστι Λίνος II, 79.

ἀεκούσιος, 2, non voluntarius, contra voluntatem, καὶ τῷ οὔ κως ἀεκούσιον (S ἀκούσιον) ἐγίνετο τὸ ποιεύμενον II, 162 in.

ἀέκων, 3, invitus, φονεύσας ἀδελφεὸν ἐμεωυτοῦ ἀέκων I, 35. εἰ μὴ ὅσον ἀέκων ἐξεργάσαο I, 45. ἤν μὲν ἑκών . . ἤν δὲ ἀέκων (S ἄκων) II, 65. ἤν τε ἑκών, ἤν τε ἀέκων ibid. κάρτα ἀέκων κατανεύει IX, 111. ἐμίγη οἱ ἀεκούσῃ II, 131. ἀέκοντες ἔμενον καὶ οὐ βουλόμενοι VII, 222. ἀέκοντες ἐστρατεύοντο VIII, 10. ἀεκόντων Ἀραβίων III, 88. ἀεκόντων τῶν τὴν πόλιν ἐχόντων Ναξίων V, 30. ἀέκοντας παραστήσασθαι VIII, 80. — Praeterea tres inveniuntur loci, ubi libri formam ἄκων exhibent: ἄκων IV, 164 ex. ἄκοντος II, 120. ακοντας IV, 120., at recte recentiores editores auctore Bredovio dederunt: ἀέκων, ἀέκοντος, ἀέκοντας.

ἀέλικτος, 2, non convolutus, v. l. ὄφις VI, 77 (orac.) Vid. τριέλικτος.

ἀελπτέω, despero, nullam spem habeo, ἀελπτέοντες τοὺς Ἕλληνας ὑπερβαλέεσθαι, i. e. nullam spem habentes, fore, ut Graeci superiores discedant, VII, 168.

ἄελπτος, 2, insperatus, ἐξ ἀέλπτου, i. e. ex insperato, I, 111.

ἀέξω, augeo, τὸ πλῆθος ἀέξειν, i. e. multitudini imperium ac potestatem permittere, III, 80 ex.

ἄζηλος, 2, non invidendus, contemptus, miser, ἄζηλα**) πέλει, i. e. secundum Schweighäuser. misere afflicta sunt omnia, VII, 140 (orac.).

---

*) Recentiores editores paene omnes dederunt ἤειραν sequuti Bredovium p. 193. Ceterum de hac loquutione apud historicos frequentissima vid. intpp. ad Thucyd. 1,49.

**) Patrocinium vocis suscipere videtur Schaefer. ad Dion. Hal. de comp. verb. p. 35., quam Blomfield. ad Aeschyl. Prom. 146., cui adstipulatur Lobeck. Aglaopham. p. 1353., in ἀΐδηλα, i. e. ἄιστα, ἀιδέα, passiva notione, mutandam censet.

ἀζήμιος, 2, impunitus, salvus, *ἄπιθι ἐκ τῆσδε τῆς χώρης ἀζήμιος* I, 212. *ὡμολόγησαν ἑκατὸν τάλαντα ἐκτίσαντες ἀζήμιοι εἶναι* VI, 92.

ἀηδής, 2, iniucundus, molestus, tristis, *φὰς οὐδέν οἱ ἀηδέστερον ἔσεσθαι* (sc. *αὐτὸν*) *ἢ πρότερον ἦν* VII, 101 ex. *)

ἀθανατίζω, immortalitate afficio, immortalitatem tribuo, *πρώτους αἱρέει* (*Δαρεῖος*) *Γέτας τοὺς ἀθανατίζοντας*, i. e. qui immortalitatem animis tribuunt s. animos immortales esse putant, IV, 93. *Γέται οἱ ἀθανατίζοντες* V, 4. de iisdem *ἀθανατίζουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον · οὔτε ἀποθνήσκειν ἑωυτοὺς νομίζουσι κτἑ.* IV, 94.

ἀθάνατος, 2, immortalis, *εἰ ἀθάνατος δοκέεις εἶναι* I, 207. *ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι* II, 123. *Μεγάβαζος . . ἐλίπετο ἀθάνατον μνήμην πρὸς Ἑλλησποντίων* IV, 144. *χάριν ἀθάνατον κατέθεντο* VII, 178. *φίλ' ἀθανάτοισι θεοῖσι* VII, 148 (orac.) al. — *ἀθάνατοι* militum cohors apud Persas, iidem qui *οἱ μύριοι*, unde sic nominati? *ἐκαλέοντο δὲ ἀθάνατοι κτἑ.* VII, 83. *τοὺς ἀθανάτους ἐκάλεε βασιλεύς* VII, 211. *πάντας τοὺς ἀθανάτους καλεομένους* VIII, 113. *πλατάνιστος . . τὴν μελεδωνῷ ἀθανάτῳ ἀνδρὶ ἐπιτρέψας*, i. e. militi ex immortalium numero, VII, 31.

ἀθέμιτος **), 2, nefarius, nefandus, *ἀθέμιτα* (sex libri *ἀθέμιστα*) *ἔρδεσκε* VII, 33. *ἀθέμιτα* (libri fere omnes *ἀθέμιστα*) *ἔρδειν παραίνεε* VIII, 143. Conf. *θεμιτός*.

ἄθηρος, 2, feris vacuus, *ἄθηρος . . ἐστὶ ἡ χώρη* IV, 185 ex.

ἀθροίζω, colligo, congrego, *ἐπεὰν ἀθροίσωσι συχνὴν* (*πίσσαν*) IV, 195. *ἐπὶ τὸν Πακτωλὸν καὶ ἐς τὴν ἀγορὴν ἀθροιζόμενοι* V, 101.

ἀθρόοι, 3, frequentes, *οἱ δὲ ὑπόπτεροι ἐόντες* (*ὄφιες*) *ἀθρόοι εἰσὶ ἐν τῇ Ἀραβίῃ* III, 109 ex. confertis ordinibus, *ἐπείτε ἀθρόοι προσέμιξαν τοῖσι βαρβάροισι* VI, 112.

ἀθυμίη, *ἡ*, animi abiectio, *οὔτε τινὰ δειλίην μοι παριδὼν οὔτε ἀθυμίην* I, 37.

ἄθυμος, 2, ignavus, imbellis, *ἐόντι κακῷ τε καὶ ἀθύμῳ* VII, 11 in.

αἰ, i. qu. *εἰ*, si, *αἰ τὺ ἐμεῦ Λιβύην μηλοτρόφον οἶδας ἄμεινον* IV, 157 (orac.).

---

*) I, 136 ex. pro vv. *ἵνα . . μηδεμίαν ἄσην τῷ πατρὶ προσβάλῃ* olim legebatur *ἵνα . . μηδ. ἄσην ἀηδῆ* (S V b *μηδ. βλάβην ἀηδῆ*) *προσβ.*, quod interpretis manum redolere satis manifestum est.

**) Hanc unice veram apud Herodotum esse formam, neque *ἀθέμιστος*, luculenter demonstravit Bredov. l. l. p. 269.

αἲ γάρ, i. qu. *εἰ γάρ*, utinam, *αἲ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν ἐπὶ νόον νησιώτῃσι* I, 27 *).

αἶα, ἡ, terra, *φυσίζοος αἶα* I, 67 (orac.).

αἴγεος, 3, caprinus, *ἐχρέοντο διφθέρῃσι αἰγέῃσί τε καὶ οἰέῃσι* V, 58 ex. — *αἰγέη*, pellis caprina, thorax e pelle caprina factus, *αἰγέας περιβάλλονται αἱ Λίβυσσαι* IV, 189.

αἰγιαλός, ὁ, littus, ora maritima, *ὁ Δορίσκος ἐστὶ τῆς Θρηίκης αἰγιαλός* VII, 59. cf. 115. 176. *ὅσον τέσσερα πλέθρα ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ* VII, 100 **). *ἐξανύουσι . . ἐπὶ Σηπιάδα τε καὶ τὸν αἰγιαλόν* VII, 183 ex. cf. 188. IX, 98. 99. 102. 106 al.

αἰγίπους, capripes, *οἰκέειν τὰ οὔρεα αἰγίποδας* (v. l. *ἱπποβάτας*) *ἄνδρας* IV, 25.

αἰγίς, ἡ, aegis, *τὰς αἰγίδας τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἀθηναίης* IV, 189. *ἐκ τῶν αἰγέων* (*τῶν Λιβυσσέων*) *αἰγίδας οἱ Ἕλληνες μετωνόμασαν* ib.

αἰγοπρόσωπος, 2, caprina facie, *τοῦ Πανὸς τὤγαλμα . . αἰγοπρόσωπον* II, 46.

αἰγυπιός, ὁ, vultur, *δύο αἰγυπιῶν ζεύγεα* III, 76.

αἰγυπτιστί, sermone s. lingua Aegyptiorum, *καλέεται ὅ τε τράγος καὶ ὁ Πὰν αἰγυπτιστὶ Μένδης* II, 46. *ἔστι δὲ αἰγ. ὁ Λίνος καλεύμενος Μανέρως* II, 79. *αἰγ. δὲ Ἀπόλλων Ὦρος* II, 156.

αἰδέομαι, vereor, revereor, *αἰδεομένη* (*ἡ Ἰώ*) *τοὺς τοκέας* I, 5. *μηδ᾽ αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι* I, 55 (orac.). *Δία Ἑλλήνιον αἰδεσθέντες* IX, 7, 1. *αἰδεσθεὶς τὰς ἱκετηρίας τάσδε*, i. e. respiciens hos supplicum ramos, VII, 141.

ἀΐδηλος, 2, vid. supra *ἄζηλος*.

ἀΐδης, ὁ, orcus, inferi, *ζωὸν καταβῆναι κάτω ἐς τὸν οἱ Ἕλληνες ἀΐδην νομίζουσι εἶναι* II, 122 in.

αἰδοῖον, τό, genitale, veretrum, pudenda, *δέξαντα τὸ αἰδοῖον* II, 30. *νεῦον τὸ αἰδοῖον* II, 48. : plural., *τὰ αἰδοῖα ὧλλοι μὲν ἐῶσι ὡς ἐγένοντο* II, 36. *αἰδοῖα γυναικὸς προσενέγραφε* II, 102 ex. *τὰ αἰδοῖα* (*κάμηλος ἔχει*) *διὰ τῶν ὀπισθίων σκελέων πρὸς τὴν οὐρὴν τετραμμένα* III, 103. *ἥ* (*νοῦσος*) *μιν κατέλαβε νο-*

---

*) Imitatus est hic procul dubio Herodotus Homerum.

**) Quod initio huius capitis in verbis: *Ξέρξης δέ, ἐπεὶ ἠρίθμησέ τε καὶ διετάχθη ὁ στρατός, ἐπεθύμησε αὐτός σφεας διεξελάσας θηήσασθαι* Schaeferus scripsit *ἠριθμήθη* pro eo quod in libris est *ἠρίθμησε*, omni dubitatione exemptum est recteque virum in Herodoto emendando omni laude superiorem recentiores editores inde a Beckero omnes praeter unum sequuti sunt. Activa forma et sensui et rationi syntacticae repugnat.

σῆσαι τὰ αἰδοῖα III, 149. *ἡμίονον διξὰ ἔχουσαν αἰδοῖα* VII, 57. *τῶν παίδων τὰ αἰδοῖα ἀποτάμνειν* VIII, 106 ex. *ἐδόκεέ οἱ ἐκ τῶν αἰδοίων τῆς θυγατρὸς φῦναι ἄμπελον* I, 108 in.

ἀιδρείη, ἡ, inscitia, ignorantia, *ἀιδρείῃ* (ita S F. vulgo *ἀιδρηίῃ*) *τῶν τοιούτων* VI, 69.

αἰδώς, ἡ, pudor, verecundia, *ἅμα κιθῶνι ἐκδυομένῳ συνεκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυνή* I, 8 ex.

αἰεί *), semper, perpetuo, *τῷ οὐνόματι τῷ αὐτῷ αἰεὶ διαχρεομένους* I, 171 al. — *τῷ (νόμῳ) ἐς αἰεὶ χρέονται* II, 177. al. *ἐς τὸν αἰεὶ χρόνον* I, 54. *αἰεὶ καὶ τὸ πάλαι*, i. e. semper etiam priscis temporibus VIII, 142. conf. *πάλαι*. — i. qu. *ἑκάστοτε*, i. e. quoties ita evenit, iedesmal, iedesmalig, gerade, *Ἄνθυλλα . . δίδοται τοῦ αἰεὶ βασιλεύοντος Αἰγύπτου τῇ γυναικί* II, 98. *τοῦ σώματος καταφθίνοντος ἐς ἄλλο ζῷον αἰεὶ γινόμενον ἐσδύεται* (*ἀνθρώπου ψυχή*) II, 123. *ταῦτα τοῖσι αἰεὶ δορυφορέουσι ἐδίδοτο* II, 168. *τὴν Ἀσίην πᾶσαν νομίζουσι ἑωυτῶν εἶναι Πέρσαι καὶ τοῦ αἰεὶ βασιλεύοντος* IX, 116. *ἀπὸ Σκύθεω τοῦ Ἡρακλέος γενέσθαι τοὺς αἰεὶ βασιλέας γινομένους Σκυθέων* IV, 10. *παρὰ τοῦ βασιλεύοντος αἰεὶ ἐν Πέρσῃσι* VII, 106. *ἐπὶ τῷ αἰεὶ ἐπεσφερομένῳ πρήγματι* VII, 50. *ἕτεροι παρεδίδοσαν τὸν αἰεὶ ἐξορυσσόμενον χοῦν ἄλλοισι* VII, 22. al. **) *οὔτε αὐτὸς ἐγὼ οὔτε οἱ ἀπ' ἐμεῦ αἰεὶ γινόμενοι* III, 83. cf. 84. *οἱ ἐκ τούτων αἰεὶ γινόμενοι* IV, 95. — *αἰεί κοτε*, inde ab omni tempore, von ieher, *τὸ Ἑλληνικὸν γλώσσῃ . . αἰεί κοτε τῇ αὐτῇ διαχρᾶται* I, 58. *τῶν ἄλλων θεῶν Αἰγυπτίοισι αἰεί κοτε τὰ οὐνόματά ἐστι ἐν τῇ χώρῃ* II, 50. *φαίνονται αἰεί κοτε τοῦτον ἀείδοντες* II, 79. *ἐπικίνδυνός ἐστι αἰεί κοτε ἡ Ἰωνίη* VI, 86 med.

αἰέλουρος, ὁ, felis, *ἐν ὁτέοισι δ' ἂν οἰκίοισι αἰέλουρος* (v. l. *αἴλουρος*) *ἀποθάνῃ* II, 66. *κατελάμβανε τοὺς αἰελούρους* (v. l. *αἰλούρους*) *τάδε* ibid. et saep. 67.

αἰετός, ὁ, aquila, *ἐπ' ἑκάστῳ σκήπτρῳ ἔπεστι πεποιημένον ἢ μῆλον . . ἢ αἰετός* I, 195. *ἐς τὰ μάλιστα αἰετῷ ὁμοιότατος* II, 73. *αἰετὸν εἰκασμένον* III, 28. *αἰετὸς ἐν πέτρῃσι κύει* V, 92, 2 (orac.).

αἰθήρ, ὁ, aether, *γῆν τὴν Περσίδα ἀποδέξομεν τῷ Διὸς αἰθέρι ὁμουρέουσαν* VII, 8, 3.

---

*) *αἰεί* semper dixit Herodotus eique vel invitis libris ubique est restituendum; vid. Bredov. l. l. p. 140.

**) Eandem dicendi rationem restituere conatus est Valckenarius Herodoto IV, 162 in his verbis: *ἡ δὲ (Φερετίμη) λαμβάνουσα τὸ διδόμενον, καλὸν μὲν ἔφη καὶ τοῦτο εἶναι, κάλλιον δὲ ἐκεῖνο, τὸ δοῦναί οἱ δεομένῃ στρατιήν.*, ubi proposuit *τὸ αἰεὶ διδόμενον.*; atque habet profecto coniectura quo se commendet, quum praesertim Eustathius ex Herodoto historiam enarrans in suo libro eandem vocem legisse videatur. Quod contra monuit Krügerus non est quod redarguatur.

αἰθρίη, ἡ, coelum serenum, *ἐκ δὲ αἰθρίης τε καὶ νηνεμίης συνδραμέειν νέφεα* I, 87. *ἀστραπὴ ἐξ αἰθρίης* (S *αἴθρης*) *καὶ βροντὴ ἐγένετο* III, 86. *ἐξ αἰθρίης τε καὶ νηνεμίης* VII, 188. *ὁ ἥλιος . . ἀφανὴς ἦν οὔτ' ἐπινεφέλων ἐόντων αἰθρίης τε τὰ μάλιστα*, i. e. nullis nubibus obducto coelo, sed quam maxime sereno, VII, 37. — aër, *θερμότερόν ἐστι τὸ ὕδωρ τῆς τε αἰθρίης καὶ τῆς δρόσου* II, 68.

αἴθριος, 2, serenus, *αἰθρίου ἐόντος τοῦ ἠέρος* II, 25.

αἴθω, accendo, *εἰρώτεον τί θέλοντες ἥκοιέν τε ἐς τὴν χώρην καὶ πῦρ αἴθοιεν* IV, 145 *). — pass. ardeo, *ὑποκαίουσι τὰ ὀστέα, τὰ δὲ αἴθεται κάλλιστα* IV, 61.

αἷμα, τό, sanguis, *αἷμα ταύρου πιών* III, 15 ex. *αἷμα συμμίσγουσι* IV, 70. *πεσὼν αἷμα ἤμεε* VII, 88. *μάστιξί τε καὶ αἵματι ἀναπεφυρμένον* III, 157. *αἵματι δ' Ἄρης πόντον φοινίξει* VIII, 77 (orac.). al.

αἱμασιή, ἡ, maceria, agger ex lapidibus factus, fere i. qu. *ἕρκος*, Gehege, Hecke, Mauerdamm, *κροκοδείλοισι* (lacertis) *τοῖσι ἐν τῇσι αἱμασιῇσι* II, 69 ex. *τὸ ἄγκος αἱμασιῆς τις περιθέει κύκλος* VI, 74. *καταθρώσκοντα τὴν αἱμασιὴν τὸν μηρὸν σπασθῆναι* VI, 134. *αἱμασιὴν περιέβαλον κατὰ τὸν κύκλον ὕψος ἀνήκουσαν ἀνδρὶ ἐς τὸν ὀμφαλόν* VII, 60. *αἱμασιὴ πλίνθων* (maceria ex lateribus facta) *παρατείνει* I, 180. *ἐν τῇ αἱμασιῇ τῇ παρὰ τὸν ποταμὸν πυλίδες ἐπῆσαν* ibid. *ἐπὶ τὰς αἱμασιὰς ἀναβάντες τὰς παρὰ τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ ἐληλαμένας* I, 191. *περιθέει δ' αὐτὸ* (*τὸ ἱρὸν*) *αἱμασιὴ ἐγγεγλυμμένη τύποισι* II, 138.

αἰνέω, laudo, probo, *αἰνέω τόνδε τὸν νόμον* I, 137. *αἰνέω πάντας Ἕλληνας* VII, 102. *αἰνέουσι μάλιστα τοῦτον* II, 129. *ἤιε ταύτην αἰνέων διὰ παντός* I, 122. *τοῦτον αἰνέων οὐκ ἐπαίετο* VII, 107. *πάντες Ζώπυρον εἶχον ἐν στόμασι αἰνέοντες* III, 157. *αἰνέοντες* (v. *αἰνέσαντες*) *Ἀθηναίους καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν* VI, 120. *τότε πολλῷ μᾶλλον αἴνεε* VIII, 69. *πάντες ταῦτα αἴνεον* III, 73 ex. *τὴν Δαρείου πάντες αἴνεον γνώμην* III, 76 ex. *τὸν* (*Φιλόκυπρον*) *Σόλων . . ἐν ἔπεσι αἴνεσε* V, 113 ex. *αἰνέσας δὲ πολλά* (*Κροῖσον*) I, 90. *αἰνέσας ταῦτα ὁ Δαρεῖος* III, 139 ex.

---

*) Hoc capite sermo est de Argonautarum nepotibus a Pelasgis Lemno eiectis eorumque in Laconicam migratione. Qui ubi in Taygeto consederunt, *Λακεδαιμόνιοι ἰδόντες ἄγγελον ἔπεμπον πευσόμενοι τίνες τε καὶ ὁκόθεν εἰσί.* His in verbis Cobetus qua est coniectandi libidine *τίνες* male mutavit in *οἵτινες*. Fugit enim virum doctum, Graecos in interrogationibus obliquis pronomina *ἀναφορικὰ* et *ἐρωτηματικα* saepe effugiendae repetitionis caussa commiscuisse. Conf. Herodotum ipsum II, 115: *εἰρώτα τὸν Ἀλέξανδρον ὁ Πρωτεύς, τίς εἴη καὶ ὁκόθεν πλέοι.* III, 156: *εἰρώτεον τίς τε εἴη καὶ ὁκόθεν ἥκοι.* Aeschin. adv. Timarch. §. 9: *διαρρήδην ἀποδείκνυσι μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι καὶ ὁπηνίκα ἀπιέναι προσήκει.*, alios ut taceam locos permultos, qui mihi in promptu sunt. Nubem exemplorum attulit iam Lobeck. ad Phrynich. p. 57., quocum conferas quae monuit Schaeferus ad Demosth. p. 1221, 16 (Appar. ad Demosth. t. V. p. 313).

αἰνέσαντες δὲ πολλά VIII, 124 ex. *οὗτος δικαίως αἰνέεται* VII, 107 ex. *ὁ Δηιόκης ἦν πολλὸς ὑπὸ παντὸς ἀνδρὸς . . αἰνεόμενος* I, 98. *Εὐαλκίδεα . . ὑπὸ Σιμωνίδεω πολλὰ αἰνεθέντα* V, 102 ex.

αἴνη, ἡ, laus, honor, *ἐόντα ἐν αἴνῃ μεγίστῃ* III, 74. *ὡς εἴη ἐν αἴνῃ* (F S *τιμῇ*) *μεγίστῃ τῶν στρατηγῶν* VIII, 112. *τοῖσι μετ᾽ ἐκεῖνον ἐν αἴνῃ ἐοῦσι* IX, 16.

αἰνίσσομαι, aenigma s. ambigua pronuntio, ambigue loquor, *αἰνίσσεσθαι τάδε τὰ ἔπεα*, i. e. ambiguos hosce versus edere, V, 56.

αἶνος, ὁ, laus, *ἄξιος αἴνου μεγάλου ἐγένετο Βόγης* VII, 107 (ubi Krüger. proponit *αἴνης μεγάλης*).

αἰνῶς, i. qu. *σφόδρα, δεινῶς*, vehementer, admodum, *ὁ Ὕπανις ποταμὸς ῥέει . . πικρὸς αἰνῶς* (sic SV pro *δεινῶς*) IV, 52. *τῆς Σκυθικῆς αἰνῶς ἀξύλου ἐούσης* IV, 61. *ξεινικοῖσι νομαίοισι αἰνῶς χρᾶσθαι φεύγουσι*, i. e. vehementer aversantur, IV, 76*).

αἴξ, ὁ, ἡ, caper, capra, *αἰγὸς δέρματα περὶ τοὺς ὤμους αἰωρεύμενα* VII, 92. *ἐπαγινέειν σφι αἶγας*, capras, II, 2. *αἶγας θύουσι* II, 42. *σέβονται πάντας τοὺς αἶγας οἱ Μενδήσιοι, καὶ μᾶλλον τοὺς ἔρσενας τῶν θηλέων* II, 46. *τῶν αἰγῶν τῶν τράγων ἐν τοῖσι πώγωσι εὑρίσκεται ἐγγινόμενον* (*τὸ λήδανον*) III, 112.

αἰόρ, αἰόρπατα, vid. *οἰόρ, οἰόρπατα*.

αἰπόλιον, τό, caprinus grex, *τὰ αἰπόλια . . συναλίσας* I, 126.

αἰπόλος, ὁ, caprarius II, 46**).

αἵρεσις, ἡ, expugnatio, *μετὰ τὴν Βαβυλῶνος αἵρεσιν*, capta Babylone, IV, 1. *τὴν Λήμνου αἵρεσιν* VI, 136. *ἡ βασιλέος αἵρεσις*, expugnatio ab rege facta, IX, 3. — electio, optio, *δίδωμι αἵρεσιν* I, 11. *ἐδίδου αὐτοῖσι αἵρεσιν* V, 11. *αἵρεσιν ὑμῖν δίδομεν* V, 109. *διδόντες αἵρεσιν* IX, 26. *διακρῖναι τοιαύτην αἵρεσιν*, i. e. bei einer solchen Wahl eine Entscheidung treffen, I, 11.

αἱρετός, 3, qui capi potest, *κατὰ μὲν τὸ ἰσχυρὸν οὐκ αἱρετοί, δόλῳ δὲ αἱρετοί* IV, 201. — electus, *ἕπεσθαί οἱ τῶν ἀστῶν αἱρετοὺς ἄνδρας τρεῖς ἀπὸ τοῦ κοινοῦ* VIII, 135. — eligendus, expetendus, optabilis, *κότερά σφι εἴη αἱρετώτερα* I, 126. *αἱρετώτερα ταῦτα εὑρίσκων* I, 156. *κότερα τούτων αἱρετώτερά*

---

*) Aliis in locis Herodotus pro *αἰνῶς* semper usurpavit *δεινῶς*, qu v.

*) Locus integer hic est: *σέβονται δὲ πάντας τοὺς αἶγας οἱ Μενδήσιοι, καὶ μᾶλλον τοὺς ἔρσενας τῶν θηλέων, καὶ τούτων οἱ αἰπόλοι τιμὰς μέζονας ἔχουσι· ἐκ δὲ τούτων εἷς μάλιστα, ὅστις ἐπεὰν ἀποθάνῃ, πένθος μέγα τῷ Μενδησίῳ νομῷ τίθεται.* Quid sibi velint h. l. pastores, ita abrupte commemorati, praesertim quum ad capros redeat oratio, nemo facile dispiciat. Recte igitur fecisse mihi videntur duo editores, qui Schaeferi ingeniosam coniecturam receperunt et scripserunt: *καὶ τούτων οἱ κόλοι τιμὰς κτἑ.*, i. e. cornua non habentes. Conf. IV, 29: *δοκέει δέ μοι καὶ τὸ γένος τῶν βοῶν τὸ κόλον διὰ ταῦτα οὐ φύειν κέρεα αὐτόθι κτἑ.*

ἐστι III, 52. *ταῦτά σφι ἔγνωσαν αἱρετώτερα εἶναι μᾶλλον* VII, 143. *ὁ θάνατος . . καταφυγὴ αἱρετωτάτη τῷ ἀνθρώπῳ γέγονε* VII, 46.

αἱρέω (perfectum huius verbi, quod apud Atticos est *ᾕρηκα* et *ᾕρημαι*, apud Herodotum est *ἀραίρηκα* et *ἀραίρημαι*), capio, in potestatem redigo, subigo, potior, expugno, *ὅς αἱρέει μιν ἐν Λυκίῃ, ἑλὼν δὲ κτέ.* III, 4 saep. *τοὺς Φωκέας οὐκ αἱρέουσι*, i. e. Phocensibus non potiuntur, VIII, 32. *τοῦτον ἅμα τῇ νηὶ εἷλον οἱ Φοίνικες* VI, 41. *τοῦτον (τὸν ὗν) προθυμεόμενοι ἑλεῖν οὐ δυνάμεθα* I, 36. *τοὺς (ἰχθύας) αἱρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὁρμεόμενοι* III, 98. *αἱρέει εὐπετέως τὰς νήσους* VI, 31. 93. *συχνὰς τῶν νήσων ἀραιρήκεε* (v. *αἱρήκεε*) III, 39. *αἵρεε* *) *τὰς πόλιας χώμασι* I, 162. *ταύτας (τὰς πόλις) ἐπ᾽ ἡμέρῃ ἑκάστῃ αἵρεε* V, 117. *ὁ ναυτικὸς στρατὸς . . αἵρεε πάντα* VI, 33. *αἵρεον τὰς . . πόλις* VI, 31. *Κολοφῶνος τὸ ἄστυ εἷλε* I, 14 al. *ἐς Δελφοὺς οἴχετο χρησόμενος τῷ χρηστηρίῳ, εἰ αἱρέει ἐπ᾽ ἣν στέλλεται χώρην* (ubi futurum exspectes), *ἡ δὲ Πυθίη οἱ χρᾷ αἱρήσειν* V, 43 (similiter *ὅτι οὐκ αἱρέει τὸ Ἄργος* VI, 82). *Κλεομένεϊ μαντευομένῳ ἐχρήσθη Ἄργος αἱρήσειν* VI, 76. *τὸ (Σίγειον) εἷλε Πεισίστρατος αἰχμῇ παρὰ Μυτιληναίων*, i. e. armis eripuit, V, 94., vid. *αἰχμή*. *αἱρέω κατ᾽ ἄκρης*, vid. *ἄκρη*. *οὐ δυνατὴ ἐοῦσα (ἡ στρατιὴ) ἑλεῖν* (v. l. *λαβεῖν*) *τοὺς Βαβυλωνίους*, i. e. Babylonem expugnare, III, 152. *αἱρέει (Δαρεῖος) Γέτας* IV, 93. *τότε αἱρήσετε ἡμέας* III, 151. *Παίονας ἑλόντα ἀνασπάστους ποιῆσαι κτέ.* V, 12 al. *ἐφοβέοντο μὴ δόλῳ αἱρεθέωσι* VI, 77. *αἱρέθη ἂν Σάμος* III, 55. *Βαβυλὼν αἱρέθη* III, 159. *Βαβυλὼν οὕτω τότε πρῶτον ἀραίρητο* (v. *ἀναίρητο*) I, 191 ex. *ὡς . . τὸ τεῖχος ἀραίρητο* IX, 102. *ἀραιρημένα* (*ἀναιρημένα* v. l.) *ἄστεα* I, 185. — i. qu. *καταλαμβάνω*, deprehendo, *ἑπόμενοι κατὰ στίβον αἱρέουσι αὐτοὺς ἐν Ἐφέσῳ* V, 102. — interficio, occido, perdo **), *λιμῷ οἱ Ἕλληνες αἱρεθήσονται* (S *ἀναιρεθήσονται*) II, 13 ex. *ὅσοι δὲ ἂν αὐτῶν καὶ κάρτα πολλοὺς ἄνδρας ἀραιρηκότες* (ita P. vulgo *ἀναιρηκότες*) *ἔωσι* IV, 66. *τοῖσι ἂν ἄνδρες πολέμιοι ἀραιρημένοι* (v. l. *ἀναιρημένοι*) *ἔωσι* ibid. — *ὡς . . ἐμὴ γνώμη αἱρέει*, i. e. ut mea fert opinio, ut mihi persuasum est, II, 43. *καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος οὕτω αἱρέει*, i. e. ratio ita suadet, II, 33. *οὐδὲ λόγος αἱρέει*, i. e. neque rationi consentaneum est, III, 45. *οὕτω οὐδὲ λόγος αἱρέει* VI, 124. : c. accus. pers., *καὶ χρᾶται ὅ τι μιν λόγος* (ita F., vulgo *ὁ λόγος*) *αἱρέει*, i. e. utitur prout ei ratio suadet, I, 132 ex. *ἢν μὴ ἡμέας λόγος αἱρέῃ*, i. e. nisi nobis ratio suaserit, IV, 127. *ὅκως μιν λόγος* (vulg. *ὁ λόγος*) *αἱρέοι* VII, 41. — Med. capio, sumo, *ἄριστον αἱρεομένοισι αὐτοῖσι*, dum prandium capiunt, III, 26. *σῖτον αἱρέεσθαι* VII, 120. : ascisco, probo, *πρότερον τὴν Μιλτιάδεω (γνώμην) αἱρεόμενοι* IV, 137 ex. *τὴν*

*) De augmento huius verbi apud Herodotum semper omisso vid. Bredov. l. l. p. 309 sq.

**) De hac verbi significatione cf. eundem Bredov. l. l. p. 315.

Ἱστιαίου αἱρέοντο γνώμην IV, 139. *αἱρέετο τοῦ Κορινθίου τὴν γνώμην* V, 93. *ταύτην αἱρέεται τὴν γνώμην* VIII, 63.: mihi sumo, *ταῦτα ἔθνεα ὅλα εἵλετο* VIII, 113 bis.: eligo, praefero, praeopto, malo, *αἱρέομαι ἐκ πάντων τὸν ἀδελφεόν* III, 119. *ἐκ πάντων σφέας προκρίνας Ἑλλήνων αἱρέετο φίλους* I, 70. *αἱρέεται αὐτὸς περιεῖναι* I, 11. *ἀλήτην βίον εἵλευ* III, 52. *ὁ δὲ τούτων οὐδέτερα αἱρέετο,* i. e. neutrum accipiebat, V, 94. *ἄλλην(γῆν) πρὸς ταύτῃ ἑλέσθων* VIII, 140. *διασκεψάμενοι ἂν ἑλοίατο ἕκαστοι τοὺς ἑωυτῶν (νόμους)* III, 38. *ἄρχειν εἵλοντο,* IX, 122 ex. *ὅστις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἱρέεται* I, 87. *δικαστήν μιν ἑωυτῶν αἱρέοντο,* i. e. iudicem illum sibi constituebant, I, 96. *οἱ παῖδες παίζοντες εἵλοντο ἑωυτῶν βασιλέα εἶναι τοῦτον* I, 114. *οἱ δὲ σύμμαχόν μιν εἵλοντο εἶναι* VIII, 134 al. *ἑλόμενοι τὴν Ἑλλάδα περιεῖναι ἐλευθέρην,* i. e. hoc sequuti ut Graecia libera maneret, VII, 139 ex. *ἄλλους ἑλόμενος,* i. e. alios mihi praeferens, aliis hominibus studens I, 108.: in animum induco, cupio, *Ἀλεξάνδρου ἀεθλεύειν ἑλομένου* V, 22 *). — Pass. *αἱρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου,* i. e. populi suffragiis electus, VI, 104 ex. *Ἀντίπατρος ἀραιρημένος,* i. e. ad id delectus, VII. 118. *ἀραιρημένοι ἄνδρες,* i. e. viri electi, IX, 93. *ἀραιρημένοι ἀπὸ τῶν πολίων,* i. e. selecti e civitatibus, VII, 172. *ἐκ τῶν πολεμάρχων ἀραιρημένος* VII, 173. *ἄλλος ἀνὴρ ἀραίρητο* (v. l. *ἀναίρητο*) VII, 83.

αἰσθάνομαι, sentio, sensibus percipio, *αἴσθετο τοὺς συμμάχους ἐόντας ἀπροθύμους* VII, 220. *τὸν δὲ (ἵππον) αἰσθόμενον φριμάξασθαι* III, 87.

αἴσιμος, 2, fatalis, *ὅταν αἴσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ* IX, 43 (Bacis).

ἀϊστόω, i. qu. *ἀφανίζω,* e medio tollo, perdo, interficio, *ἀϊστώσει μιν* III, 69. *δύο ἡμέων ἠΐστωσε* III, 127.

αἰσχροκερδής, 2, turpi lucro inhians, *εἰ μὴ ἄπληστός τε ἔας χρημάτων καὶ αἰσχροκερδής* I, 87 ex.

αἰσχρός, 3, deformis; turpis; ignominiosus, indignus, *γελᾶν τε καὶ πτύειν ἀντίον καὶ ἅπασι τοῦτό γε εἶναι αἰσχρόν* I, 99. *ἐμεῦ αἰσχρὰ πρὸς τῶν μάγων πεπονθότος* III, 65. *πάντα τὰ αἰσχρὰ λοιδορέονται* IV, 184 al. *τὸν αἰσχίονα (χῶρον) ἑλέσθαι* IV, 144. *αἰσχίονας παρθένους ἐλάμβανον* I, 196. *καλλίστη ἐξ αἰσχίστης γενομένη* VI, 61. *ἔργῳ τῷ αἰσχίστῳ* III, 155. *διαφθαρῆναι αἰσχίστῳ μόρῳ* IX, 17 ex. *Ἀργείοισι αἴσχιστα πεποίηται* VII, 152. — *αἰσχρῶς,* turpiter, ignominiose, *διαλυθέντος τοῦ Μηδικοῦ στρατεύματος αἰσχρῶς* I, 128. *ἄνδρα . . αἰσχρῶς λύμῃ διακείμενον* II, 162 ex. *στόλος αἰσχρῶς ἀγωνισάμενος* VI, 45 ex. *βουλευσάμενος αἰσχρῶς* VII, 10 med. *αἰσχρῶς οἴκατε . . ἀρρωδῆσαι* VIII, 144.

*) Quod h. l. aliquot codices suppeditant *βουλομένου γὰρ Ἀλεξάνδρου ἀεθλεύειν,* manifesto ab interpretis manu profectum est; vid. Stein. ad l.

αἰσχύνη, ἡ, dedecus, ignominia, *ἄνδρα ὀφθῆναι γυμνὸν ἐς αἰσχύνην μεγάλην φέρει*, magnum in probrum vertitur, I, 10 ex. *ὅσα ἐς*) αἰσχύνην ἐστὶ φέροντα* III, 133.

αἰσχύνω, ignominia afficio, *οὐκ ἔφη τοὺς ξείνους φεύξεσθαι οὐδὲ ἑκὼν εἶναι αἰσχυνέειν τὴν Σπάρτην* IX, 53. — Pass. pudore afficior, ad pudendum inducor, *ἡ δὲ κρύπτουσα καὶ αἰσχυνομένη ἔφραζε οὐδενί*, i. e. prae pudore, III, 133. *οὔτε ἀνέβωσεν αἰσχυνθεῖσα οὔτε κτέ.* I, 10. c. infinit. *αἰσχυνόμενον ἀπονοστέειν ἐς Σπάρτην* I, 82 ex.

αἰτέω, peto, posco, postulo, *αἴτεον οἱ Κυρηναῖοι* IV, 161. *αἴτεον τὸ παιδίον* V, 92, 3. *αἴτεε* (F *αἰτέει*) *μάχαιραν* VI, 75. *πῦρ αἴτεον* VI, 113. *αἴτεε τὰς νέας* VI, 132. *αἴτεε ἑκατὸν τάλαντα* VI, 133. *αἴτεε χρήματα* VIII, 112. *ἐκέλευσε* (scr. *ἐκέλευε*) *αὐτὴν αἰτῆσαι ὅ τι βούλεταί οἱ γενέσθαι* IX, 109. *πάντα τεύξεσθαι αἰτήσασαν* ibid. *τὰ Πρωτεσίλεω . . χρήματα ἐξ Ἐλαιοῦντος αἰτήσας**)* IX, 116 al. *δίκας αἰτέω*, vid. *δίκη* : *αἴτεον . . Δαρείῳ βασιλέϊ γῆν τε καὶ ὕδωρ*, i. e. petebant Dario regi terram et aquam, V, 18. : c. duplici accusativo, *Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς* I, 66 (orac.). *αἴτεε Ἄμασιν θυγατέρα* III, 1. *αἰτέει Μύρκινον τὴν Ἠδωνίδα* V, 11. *αἰτήσας νέας . . Ἀθηναίους* VI, 132. *δώσεις μοι τὸ ἄν σε αἰτήσω* IX, 109. : c. infin. *αἰτέει* (v. l. *αἴτεε*) *Μυτιλήνης τυραννεῦσαι* V, 11. — Med. mihi peto, precor, *λύσιν τινὰ αἰτησόμενοι τῶν παρεόντων κακῶν* VI, 139. *βασιληίην καὶ πολιτηίην αἰτεόμενον* IX, 34. : imperat. *αἰτέο***) δόσιν ἥντινα βούλεαί τοι γενέσθαι* I, 90. — Pass. *εἰ μὴ δώσουσι τὸ αἰτεόμενον* VIII, 112. *Ἄνδριοι . . αἰτηθέντες πρὸς Θεμιστοκλέος χρήματα* VIII, 111.

αἴτησις, ἡ, postulatio, petitio, *κήρυκας . . ἀπέπεμπε ἐπὶ γῆς αἴτησιν* VII, 32. 133. *κήρυκες οἱ ἀποπεμφθέντες ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ γῆς αἴτησιν* VII, 131.

αἰτιάομαι, culpam attribuo, accuso, insimulo, *αἰτιῶνται αὐτὸν τὸν ἄγγελον* IV, 94. *αἰτιησάμενοι τοῦτον* ibid. *πάντας αἰτιώμενος* VIII, 90. *αἰτιωμένων τῶν Ἑλλήνων ὅτι κτέ.* VII, 168. cum genetivo (criminis) et cum infinitivo, *τοὺς μὲν λιποστρατίης αἰτιώμενος, τοὺς δὲ σίνεσθαι τὸν Δαρείου στρατόν* V, 27.

αἰτίη, ἡ, causa; culpa, *αἰτίη δὲ τούτου ἥδε* V, 27. *ταύτης εἵνεκα τῆς αἰτίης* IX, 42. *τὴν αἰτίην εἶπον* III, 119. *δι' ἣν αἰτίην* prooem. *διὰ ταύτην τὴν αἰ-*

---

*) Utroque loco praepositionem *ἐς* omittit S cum aliis libris. Nihil refert, ut recte monuit Wesseling., addatur an auferatur praepositio, at apud Herodotum retineri eam malim; vid. v. *φέρω*.

**) Praefero hanc codicum SV lectionem, quam etiam Valla in libro suo invenit, cum Valckenario, aliis, vulgatae *ὑπελόμενος*, cui haudquaquam patrocinatus est Hermannus ad Viger. p. 773 ed. 4.

***) Male dedit Dindorfius *αἰτέεο*. Exposuerunt de hac imperativi forma Schaeferus ad Schol. Par. Apoll. Rhod. p. 176. 663b. Bredov. l. l. p. 375. Lobeck. Pathol. Graeci serm. Elem. P. I p. 273 sq.

τίην IV, 43. *διὰ τὴν προειρημένην αἰτίην* IX, 71. *βουλόμενον φανερῶς ἀποθανεῖν ἐκ τῆς παρεούσης οἱ αἰτίης* ibid. *ἐπ' αἰτίῃ δή τινι οὐ σμικρῇ* III, 69 al. *ἐκτὸς ἔσεσθε πρὸς ἐκείνου αἰτίης* IV, 133. *φεύγοντα τὸν Ἐπιάλτην ταύτην τὴν αἰτίην* VII, 214. *ἄλλοισι ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων* I, 26. *ἐκ λόγου πλαστοῦ ἐπενείκαντές οἱ αἰτίην* I, 68. *τὴν αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες* I, 138. *αἰτίην οἱ ἄλλην ἐπενείκας* IV, 166. *ἀνέλαβε πᾶσαν τὴν ἐπενεχθεῖσάν οἱ αἰτίην* VII, 231. : *αἰτίην ἔχω*, culpam sustineo, accusor, *αἰτίας μεγάλας εἶχον* V, 73 ex. cum genetivo, *εἶχον αἰτίην τοῦ φόνου τούτου* V, 70 ex. idem est *αἰτίη ἔχει τινά*, culpa tenet aliquem, i. e. culpatur s. insimulatur aliquis, *τὸν Κλεομένεα εἶχε αἰτίη φοιτᾶν παρὰ τοῦ Ἰσαγόρεω τὴν γυναῖκα*, i. e. dicebatur, perhibebatur, V, 70. *φονεῦσαι αὐτοὺς αἰτίη ἔχει Ἀλκμεωνίδας* (v. *Ἀλκμαιωνίδας* *), i. e. culpa caedis eorum tenebantur Alcmeonidae, V, 71. : impersonaliter, *αἰτίη ἔσχε ἐν Ἀθηναίοισι ἐξ Ἀλκμεωνιδέων μηχανῆς αὐτοὺς ταῦτα ἐπινοηθῆναι*, i. e. pervulgata erat apud Athenienses fama, cepisse eos hoc consilium s. istud excogitasse perhibebantur apud Athenienses ex Alcmeonidarum artificio, VI, 115., ubi v. Valcken. : *ἐν αἰτίῃ τιθέναι* i. qu. *ἐν αἰτίῃ ἔχειν*, *Μαρδόνιον ἐν αἰτίῃ* (v. l. *αἰτίῃσι*) *τιθέντες*, i. e. Mardonium tamquam auctorem (calamitatum) accusantes, VIII, 99. : *ὅρα μὴ ἐξ ὑστέρης σεωυτὸν ἐν αἰτίῃ σχῇς*, i. e. vide ne te ipsum posthac accuses, ne te ipsum poeniteat, V, 106.

αἴτιος, 3, auctor, qui in culpa est, causa, *Ἕλληνας αἰτίους τῆς δευτέρης ἀδικίης γενέσθαι* I, 2. *Συρίους οὐδὲν ἐόντας αἰτίους ἀναστάτους ἐποίησε*, i. e. nihil commeritos, I, 76. *εἷς δὲ οὐ σύ μοι τοῦδε τοῦ κακοῦ αἴτιος* I, 45. *οὕτω οἵ τε ἡμῖν αἴτιοι ἕξουσι δούλιον ζυγὸν οἵ τε ἀναίτιοι*, i. e. qui male de nobis meruerunt, VII, 8 ex. *αἴτιον δὲ τούτου τόδε ἔλεγον* III, 12. *ἢν μὴ τὸ ὑμέτερον αἴτιον* **) *γένηται* VIII, 140, 1. al. : c. infinitivo, *τοὺς ἐτησίας ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύειν τὸν ποταμόν* II, 20. *αἴτιος* (*ὁ ἥλιος*) *τὸν ἠέρα ξηρὸν τὸν ταύτῃ εἶναι* II, 26. *τούτοισι . . τοῦτό ἐστι αἴτιον ἰσχυρὰς φορέειν τὰς κεφαλάς* III, 12 ***). adiecto ar-

---

*) Facere hic non possum, quin quae Schaeferus, *ὁ μακαρίτης*, multos ante annos ad me de his formis perscripsit, repetam: „Scribendum aut *Ἀλκμαιονίδαι* aut *Ἀλκμεωνίδαι*. Optionem dubiam facit codicum Herodoti perbonorum tot in locis dissensus. Sic ambigue flectuntur *ὀπάων*, *ὀπάονος*, *ὀπέων*, *ὀπέωνος*, *ποδάων*, *ποδάονος*, *ποδέων*, *ποδέωνος*. Eademque ratio est similium vocabulorum. Quod latuit, ut videtur, praestantissimum Reimarum in Dionis H. R. LXI. 16.“ Add. eundem ad Demosth. p. 561, 16.

**) Quin recte hoc *αἴτιον*, quod in libris omnibus comparet, in *ἀντίον* mutaverit Valckenarius, dubitari nequit, recteque fecerunt illi editores, qui hanc emendationem receperunt. Sensus verborum est: his regis mandatis ad me perlatis necesse est me haec facere, nisi vos mihi obstiteritis.

***) Non debebat Schweighaeuserus putare hanc constructionem omnium Graecorum communem apud unum tantummodo Herodotum reperiri. Discrimen autem illud, quod Hermannus inter utramque

ticulo, *τὠυτὸ δὲ τοῦτο καὶ τοῦ μὴ φαλακροῦσθαι αἴτιόν ἐστι* ibid. — superlat., *ὁ Περίανδρος ἐστρατεύετο ἐπὶ τὸν πενθερὸν.. ὡς τῶν παρεόντων οἱ πρηγμάτων ἐόντα αἰτιώτατον* III, 52 ex. *τοὺς αἰτιωτάτους τῶν Βαρκαίων ἡ Φερετίμη.. ἀνεσκολόπισε* IV, 202.

αἰχμάλωτος, 2, bello captus, captivus, *ἐόντι αἰχμαλώτῳ τῷ Ἀστυάγεϊ προσστὰς ὁ Ἅρπαγος* I, 129. *κατ' ἄνδρα αἰχμάλωτον* V, 79. *Μιλτιάδῃ ἀπορέοντι ἐλθεῖν ἐς λόγους αἰχμάλωτον γυναῖκα* VI, 134. *ἐπὶ τοὺς Παίονας τοὺς.. αἰχμαλώτους γενομένους ὑπὸ Μεγαβάζου* V, 98. *πρὶν αἰχμαλώτους γενέσθαι τοὺς Ἐρετριέας* VI, 119. mire et magis poetice dictum est *ῥῦσαί με τὴν ἱκέτιν αἰχμαλώτου δουλοσύνης*, i. e. libera me supplicem captivitatis servitute s. servitute quae captivam manet, IX, 76.

αἰχμή, ἡ, cuspis; hasta, lancea, i. qu. *δόρυ*, *αἰχμὴ σιδηρέη* I, 39. *τόξα καὶ αἰχμὴ βραχέα* V, 49 med. *ὑπὸ αἰχμῆς σιδηρέης ἀπολέεσθαι* I, 38., *τελευτήσειν* I, 39. *αἰχμῇ σιδηρέῃ βληθέντα* I, 34. *βληθεὶς τῇ αἰχμῇ* I, 43. *ὁ δὲ ἕτερος τῇ αἰχμῇ ἠμύνετο* III, 78. *ἀνέθηκε.. αἰχμὴν στερεὴν πᾶσαν χρυσέην* I, 52. *ὁ δὲ πρὸς αἰχμὴν ἐτράπετο* III, 78. *τῇ μὲν δεξιῇ χερὶ ἔχων αἰχμήν* II, 106. *συμπεσόντας τῇσι αἰχμῇσι* I, 214. *ὅσα ἐς αἰχμάς* I, 215. *μετῆκάν οἱ τὰς αἰχμάς* III, 128. *αἰχμὰς καὶ τόξα μετεῖναι* IV, 3. *παραπήξαντας αἰχμὰς ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ νεκροῦ* IV, 71. *Δολόγκους.. ἔχοντας αἰχμάς* VI, 35. *αἰχμὰς βραχέας εἶχον* VII, 61. cf. 64. 69. 77. al. — metonym., arma, bellum, *Σίγειον εἷλε Πεισίστρατος αἰχμῇ παρὰ Μυτιληναίων*, i. e. armorum vi ceperat s. eripuerat, V, 94. *ἐπειδή σφι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κακῶς ἡ αἰχμὴ ἑστήκεε* i. e. quum male illis cessisset adversus Lacedaemonios bellum, VII, 152 ex.

αἰχμοφόρος, ὁ, hastatus; satelles, corporis custos, *ἦν οἱ τῶν αἰχμοφόρων Γύγης ἀρεσκόμενος μάλιστα* I, 8. *πρῶτος διέταξε χωρὶς ἑκάστους εἶναι, τούς τε αἰχμοφόρους καὶ τοὺς τοξοφόρους καὶ τοὺς ἱππέας* I, 103. *τοξόται τε καὶ αἰχμοφόροι* I, 215. *αἰχμοφόροι χίλιοι* VII, 40. cf. 41. 55. 103 ex.

αἰών, ὁ, aevum, vita, *πρὶν* [*ἂν* *)] *τελευτήσαντα* (sc. *σε*) *καλῶς τὸν αἰῶνα πύθωμαι* I, 32 med. *τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα* IX, 17 ex. *τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα* IX, 27 med. *οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα*, ita vitam transigere, III, 40. *ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα* VII, 46 ex.

αἰωρέομαι, suspensus sum, pendeo, *αἰγὸς δέρματα περὶ τοὺς ὤμους*

---

dicendi rationem intercedere statuit, inane mihi esse videtur. Conf. Nov. annal. phil. 1833. vol. VII. p. 39. Fr. Frank. ad Demosth. 8, 56.

*) Particulam *ἂν* quum omittant tres codices in iisque ille qui litera F notatur, et Stobaeus, eicere nemo dubitabit, qui Herodoti usum cognitum habeat. Conf. Hermann. de part. *ἂν* II. 8. p. 108.

αἰωρεύμενα, i. e. pelles caprinae ex humeris pendentes, VII, 92. : metonym. *ὑπὲρ μεγάλων αἰωρηθείς*, i. e. de magnis rebus suspensus, non ut vulgo explicant: magnarum rerum spe elatus, VIII, 100. (Male inculcatum est verbum ab aliquot editoribus I, 27 ex.)

ἄκανθα, ἡ, spina Aegyptia s. acacia, mimosa Nilotica (Linn.), arab. sont, *τὰ πλοῖά .. ἐστι ἐκ τῆς ἀκάνθης ποιεύμενα* II, 96. — spina dorsi, *εἶδον ὀστέα ὀφίων καὶ ἀκάνθας* II, 75. *ἐπεὰν νεκροῦ ἑκάστου παρὰ τὴν ἄκανθαν ξύλον ὀρθὸν διελάσωσι* IV, 72.

ἀκάνθινος, 3, ex spina Aegyptia confectus, *ἱστῷ ἀκανθίνῳ χρέονται* II, 96.

ἀκανθώδης, 2, spinis obsitus, *ἦν τις χῶρος τῆς Περσικῆς ἀκανθώδης* I, 126.

ἀκατάψευστος, 2, non ementitus s. fictus, *ἄλλα πλήθεϊ πολλὰ θηρία ἀκατάψευστα* IV, 191 ex.*).

ἄκατος, ὁ **), navis (oneraria), *τοὺς ἐν τοῖσι σιταγωγοῖσι ἀκάτοισι* VII, 186.

ἀκέομαι, medeor, sano, *ὁ Τέαρος λέγεται .. καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποισι ψώρην ἀκέσασθαι* IV, 90***). — transl. remedium adfero, *βουλόμενοι ἀκέσασθαι τὴν ἁμαρτάδα*, i. e. delictum expiare, I 167. *ἀκεόμενος τὰ ἐπιφερόμενα* i. e. imminentem sortem praecavens, III, 16. *τρόπῳ τῷ ἐξ ἐμεῦ ὑποκειμένῳ ἀκέο* III, 40 ex. *νῦν πειρησόμεθά σφεας ἅμα ὑμῖν ἀκεόμενοι* (*ἀπικόμενοι* vulg. et tres libri) *τίσασθαι* (*τίσασθαι* om. S.), i. e. secundum Baehrium: nunc operam dabimus,

---

*) *ἀκατάψευστα* optimorum librorum auctoritate stabilitur, neque est quod in voce offendas, quum haec verba superioribus: *καὶ οἱ κυνοκέφαλοι καὶ οἱ ἀκέφαλοι* sint opposita. Duo deterioris notae libri praebent *ἀκατάψαυστα*, quod esset: ferae non tangendae s. intractabiles. At hoc, quamvis assensum tulerit Montfauconii, esse repudiandum cuivis connexum orationis diligenter reputanti statim in oculos incurrit. Reizius, quem sequutus est Schaeferus alii, cuique aeque atque his vox *ἀκατάψευστα* scrupulum iniecit, litera *α* deleta scripsit *καταψευστά*, ferae fictae s. ementitae, atque negari nequit, habere hanc coniecturam, quo commendetur.

**) Dubium mihi non est, quin, quum vox apud alios semper feminini sit generis, etiam hic generis forma usitata restituenda sit atque scribendum: *ἐν τῇσι σιτ. ἀκ.*

***) Cuius loci quum quondam in scriptiuncula, in qua de causis articuli saepius male omissi exposueram, quamque in societate graeca, quae auspiciis Godofredi Hermanni florebat, ad certamen proposueram, mentionem fecissem atque dixissem, in verbis: *ὁ δὲ Τέαρος λέγεται ὑπὸ τῶν περιοίκων εἶναι ποταμῶν ἄριστος τά τε ἄλλα ἐς ἄκεσιν φέροντα, καὶ δὴ καὶ ἀνδράσι καὶ ἵπποισι ψώρην ἀκέσασθαι* articulum *τά* post vv. *τά τε ἄλλα* inserendum esse videri, comprobavit vir summus, cuius gratam memoriam nulla umquam oblivio ex animo meo excutiet, hanc meam sententiam Ex recentioribus editoribus unum tantummodo video Kruegerum in his verbis haesisse atque in eandem incidisse coniecturam.

ut eos (Athenienses), una vobiscum huic malo (s. errori a nobis commisso) medentes, ulciscamur s. puniamus, V, 91 *).

ἀκέραιος, 2, salvus, illaesus, intactus, *ἀπονητὶ ἔμελλε ἀπολάμψεσθαι ἀκέραιον τὴν πόλιν* III, 146 in. Conf. Valcken. ad IV, 152.

ἄκεσις, ἡ, sanatio, curatio, *τὰ ἐς ἄκεσιν φέροντα*, i. e. quae ad sanandos morbos conducunt, IV, 90. *οἱ ὄρχιές (τῶν καστόρων) εἰσι χρήσιμοι ἐς ὑστερέων ἄκεσιν* IV, 109.

ἀκέφαλος, 2, capite carens, sine capite, *οἱ ἀκέφαλοι οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες* IV, 191 ex. (est fabulosum bestiarum genus intellegendum, vid. Bähr. ad l.).

ἀκήρατος, 2, illaesus, illibatus, sincerus, purus, *τὴν νηδὺν σμύρνης ἀκηράτου* (S V *ἀκράτου*) *τετριμμένης . . πλήσαντες* II, 86 med. *τὸν χρυσὸν τὸν ἀκήρατον αὐτὸν ἐπ' ἑωυτοῦ οὐ διαγινώσκομεν* VII, 10, 1. *τὸ ἐμπόριον τοῦτο ἦν ἀκήρατον* (S *ἀπείρατον*) *τοῦτον τὸν χρόνον*, i. e. secundum Schweighaeus.: intactum s. nondum frequentatum mercatoribus ea tempestate erat illud emporium; rectius, ut videtur, Baehr.: emporium nondum infectum et corruptum multorum aliorum mercatorum adventu et commercio, IV, 152 in.

ἀκήρυκτος, 2, per praeconem non denuntiatus, *Αἰγινῆται . . πόλεμον ἀκήρυκτον Ἀθηναίοισι ἐπέφερον*, i. e. Atheniensibus bellum non ante denuntiatum intulerunt, V, 81.

ἀκίβδηλος, 2, sincerus, probus, *τὸ μὲν ἀπ' ἡμέων οὕτω ἀκίβδηλον* (v. add. *ἐόν*, quod recte deest in 4 codd.) *νέμεται ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας*, i. e. quod a nobis proficiscitur, ita sincere Graecis tribuimus, von unserer Seite wird so ehrlich gegen die Hellenen verfahren, IX, 7, 1.

ἀκινάκης, ὁ, acinaces, gladius (Persarum) brevis **); utitur Herodotus voce etiam in rebus Scythicis, *ἐπὶ τούτου τοῦ ὄγκου ἀκινάκης σιδήρεος ἵδρυται* IV, 62. *καταχέουσι τὸ αἷμα τοῦ ἀκινάκεος* ibid. *τῷ ἀκινάκῃ* (ita K P S F. *ἀκινά-*

---

*) Kruegerus et Steinius ex coniectura Eltzii admodum probabili dederunt: *νῦν πειρησόμεθά σφεα ἅμα ὑμῖν ἀκεόμενοι* hoc sensu: nunc id peccatum una vobiscum corrigere tentabimus.

*) „Brevem fuisse ensem, tum veterum quaedam testimonia docent, tum Persepolitana monumenta, in quibus viri acinace armati ad femur repraesentantur.“ Baehr. ad III, 118. Conf. Stein. ad VII, 54. — Docte atque diligenter de huius vocabuli formis disputavit Bredov. l. l. p. 223 sq., qui *ἀκινάκεω* pro *ἀκινάκεος*, *ἀκινάκῃ* pro *ἀκινάκεϊ*, *ἀκινάκεα* pro *ἀκινάκην*, *ἀκινάκας* pro *ἀκινάκεας* ubique reponendum esse censet. — Quod in Etym. M. p. 48, 31 (quocum consentit Suidas) legitur: *ἀκινάκης . . Ἡρόδοτος δὲ διὰ τοῦ ω ὠκινάκης φησί· εἰκός ἐστι κατὰ τροπὴν τοῦ ᾱ εἰς ω̄, ὡς ἀκή ἀκύς καὶ ὠκύς· ἢ παρὰ τὸ ὠκὺς καὶ τὴν ἀκὴν γίνεται ὠκινάκης*, insulsum atque commenticium est et fortasse ex prava codicis alicuius scriptura ortum.

κεῖ v.) *θυσίας ἐπετείους προσάγουσι* ibid. *δωρησάμενος αὐτοὺς ἀκινάκῃ χρυσέῳ* VIII, 120. *Περσικὸν ξίφος, τὸν ἀκινάκην καλέουσι* VII, 54. *σπασάμενος τὸν ἀκινάκεα* III, 118. *ἀποβάψαντες ἐς τὴν κύλικα ἀκινάκεα* (F S a *ἀκινάκην*) IV, 70. *σπᾶται . . τὸν ἀκινάκεα* (F S *ἀκινάκην*) IX, 107. *σπασάμενοι τοὺς ἀκινάκας* (ita Fa. vulgo *ἀκινάκεας*) III, 128. *τόξα ἐπιχώρια καλάμινα ἔχοντες καὶ ἀκινάκας* (ita P K Fa. vulgo *ἀκινάκεας*) VII, 67. *τοὺς ἀκινάκας* (S *ἀκινάκεας*) *ἐόντας χρυσέους* IX, 80.

ἀκίνητος, 2, immotus, *οὐδὲν ἦν ἀεικὲς κινηθῆναι Δῆλον τὸ πρὶν ἐοῦσαν ἀκίνητον* VII, 98. — intactus, illaesus, *οὗτος ὁ τάφος ἦν ἀκίνητος μέχρι οὗ κτὲ* I, 187. — non movendus, non contrectandus, *κινήσοντά τι τῶν ἀκινήτων* VI, 134.

ἀκλεής, 2, illaudatus, gloriae expers, inglorius. *ὡς . . μήτε ἔργα μεγάλα . . ἀκλεέα* (libri : *ἀκλεᾶ*) *γένηται*, i. e. laude sua fraudentur, prooem. — adv. *ἀκλεῶς*, ignominiose, *διαλυθέντος τοῦ στόλου τούτου ἀκλεῶς* V, 77.

ἀκμάζω, vigeo, floreo, *ἀπικνέονται ἐς Σάρδις ἀκμαζούσας πλούτῳ* I, 29. *κατ' Ἄμασιν βασιλεύοντα ἦν ἀκμάζουσα Ῥοδῶπις* II, 134. *τὰ τῶν Σιφνίων πρήγματα ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον* III, 57. *ἡ Μίλητος αὐτὴ ἑωυτῆς μάλιστα δὴ τότε ἀκμάσασα* V, 28. *ἡ Σύβαρις ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον μάλιστα* VI, 127.

ἀκμή, ἡ, acies, *ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται**) *ἡμῖν τὰ πρήγματα*, in novaculae acie, i. e. in summo discrimine versantur res nostrae, VI, 11., ubi vid. Baehr.

ἄκμων, ὁ, incus, *τὸν ἄκμονα καὶ τὴν σφῦραν* I, 68.

ἀκοή, ἡ, auditus, *τὸν ἕτερον διεφθαρμένον τὴν ἀκοὴν* (S *τῇ ἀκοῇ*) *οὐκ εἶναί μοι λογίζομαι*, i. e. auribus captum, I, 38., ubi v. Baehr. *μέχρι μὲν Ἐλεφαντίνης πόλιος αὐτὸς ἐλθών, τὸ δ' ἀπὸ τούτου ἀκοῇ ἤδη ἱστορέων*, i. e. fama s. rumore cognoscens s. accipiens, II, 29. *ὅσον ἐγὼ δυνατός εἰμι μακρότατον ἐξικέσθαι τῇ ἀκοῇ*, i. e. quantum equidem ultima tempora auditu cognoscere possum, I, 171. *τὰ κατύπερθε ἔλεγε ἀκοῇ* (*ἀκοῇ* om. quinque libri) IV, 16. *ὅσον ἡμεῖς ἀτρεκέως ἐπὶ μακρότατον οἷοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ* (*ἀκοῇ* om. S V Valla) *ἐξικέσθαι* ibid. *τὰ λεγόμενα ὑπ'* (male V *ὑπὲρ*, d *περὶ*) *ἑκάστων ἀκοῇ γράφω*, i. e. *κατὰ τὰ ἤκουον*, quae a singulis memorata audivi, scribo, II, 123. *τῶν κάτω πέρι οἰκημάτων ἀκοῇ παραλαβόντες λέγομεν* II, 148.

ἀκόλαστος, 2, intemperans, effrenatus, *ἐς δήμου ἀκολάστου ὕβριν πεσέειν* III, 81.

---

*) Infelici ac paene ridiculo corrigendi pruritu instigatus vir doctus in Mnemosyn. VI p. 439 pro *ἔχεται* proposuit *ὀχέεται*. Meliora eum docere poterant loci, quales sunt Sophocl. Antig. 1127: (1140): *ὡς βιαίας ἔχεται πανδήμιος πόλις ἐπὶ νόσου.* Aristophan. Lysistr. 31: *ἐπ' ὀλίγου γὰρ εἴχετο.*

ἀκοντίζω, iaculor, iaculum mitto, *τοξευόμέν τε καὶ ἀκοντίζομεν* IV, 114. : c. accusat. iaculo peto, *ἀκοντίζων τὸν ὗν τοῦ μὲν ἁμαρτάνει*, I, 43.

ἀκόντιον, τό, iaculum, *ἀκόντια καὶ δοράτια* I, 34. *ἀποβάψαντες ἐς τὴν κύλικα . . ἀκόντιον* IV, 70. *ἀκόντια τρία ἔχουσι* IV, 94. *ἀκοντίοισι ἐπικαύτοισι χρεόμενοι* VII, 71. 74. *ἀκόντια καὶ ἐγχειρίδια* VII, 72. *ἀσπίδας . . εἶχον καὶ ἀκόντια* VII, 89. *δύο ἀκόντια ἕκαστος καὶ ξίφος εἶχον* VII, 91. *αὔου γενομένου (τοῦ δέρματος) ξυστὰ ποιέεσθαι ἀκόντια* *) *ἐξ αὐτοῦ* II, 71.

ἀκοντιστής, ὁ, iaculator, *ἐόντες ἀκοντισταὶ οἱ Σαμοθρήικες* VIII, 90.

ἄκος, τό, remedium, medicina, *ἢν δὲ καίουσι τὰ παιδία σπασμὸς ἐπιγένηται, ἐξεύρηταί σφι ἄκος* IV, 187 ex. *ἄκεα δίζησθαι* I, 94.

ἀκόσμως, nullo ordine, spreta omni militari disciplina, *οὕτω ἀκόσμως οἴχεσθαι τοὺς οἰχομένους* VII, 220 ex.

ἀκούω, audio, percipio, cognosco, absol. *ἐπείτε ἤκουσαν* I, 96 ex. *Λακεδαιμόνιοι δὲ οὔ κως ἤκουον* **), i. e. hörten nicht darauf, I, 152. *κατὰ ἤκουον* II, 99. *ὡς ἤκουσε* II, 121 ex. VI, 80. *οὐ γὰρ ἀκηκόεσάν πω* II, 52. *ἀκούων δὲ Ξέρξης κτἑ.* VII, 209 al. : cum accusativo rei, *Ἀλέξανδρον . . ἀκηκοότα ταῦτα* I, 3. *ὡς τὸ ἐκ Δελφῶν ἤκουσε* I, 48. *ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν* I, 66. cf. 158. 160. VII, 169. *ταῦτα ἀκούων ὁ Κῦρος* I, 90. *ὡς ταῦτα ἤκουσε* (v. l. *ἤκουε*) *ὁ Κροῖσος* ibid. *ἤκουσα καὶ ἄλλα* (v. l. *ἄλλων*) II, 3. *οἷα ἤκουον* ibid. *ἀκούσας ταῦτα* (S *τοῦτο*) II, 115. *ἡ Λάβδα πάντα ταῦτα ἤκουε* V, 92, 4. *τὰ ἀληθέστατα πάντα ἀκήκοας* VI, 69 ex. *ἀκηκοὼς τὸ θεοπρόπιον* IX, 94. *Ἡρακλέος πέρι τόνδε τὸν λόγον ἤκουσα* II, 43. *τὸν δὲ περὶ αὐτοῦ ἤκουον λόγον* IV, 14. cf. 81. 82 in. al. *ἀκηκοὼς τῶν ἐδέοντο οἱ Μυσοί* I, 37. : *ἀκούω τι* idem atque *ἀκούω περί τινος*, *ὁρέων αὐτοὺς προθύμους ἐόντας ἐς τὸν πόλεμον καὶ τὸ ὄρυγμα ἀκούων* ***), i. e. et fossam absolutam esse audiens, VII, 116. : cum genetivo rei, *Κροῖσος τούτων ἀκούσας* (M F *ἀκούων*) I, 45. *Ἴωνες ὡς ἤκουσαν τούτων ἀνενειχθέντων* I, 141.

---

*) Vocem *ἀκόντια* ut glossema ad v. *ξυστά* adscriptum delendam censuerunt auctore Schaefero plerique editores, conf. Bredov. l. l. p. 29., neque abhorret ab verisimilitudine haec coniectura. Nam quod apud Hesychium vol. 3 p. 174 Schmidt. legitur: *ξυστὸν ἀκόντιον · δόρυ κατεσκευασμένον.*, vix huc referri potest, quamquam fuit qui similem interpretandi rationem iniret, vid. Baehr. ad l.

**) Nulla ibi urget necessitas, ut cum Nabero, quemadmodum nonnulli editores fecerunt, scribamus *ἐσήκουον*, quamquam hoc posterius verbum simili in orationis connexu ab Herodoto nostro usurpatum legimus IV, 133. IX, 9. Quomodo verbum simplex intellegendum sit, docet locus ipse.

***) Nihil in his verbis novandum esse arbitror, quamquam locum, in quo verbum *ἀκούειν* eadem prorsus ratione usurpetur, in medium afferre nequeo. Speciosa magis quam vera est coniectura Batavi, Van Gent, qui sede permutata, ubi nunc legitur *ὁρέων*, ponit *ἀκούων*, et pro *ἀκούων* substitui vult *ὁρέων*.

ἀκούσας τούτων ὁ Θῶνις II, 114. *Καμβύσης ἀκούσας τούτων* III, 44. *οἱ δὲ ἀκούσαντες τούτων* (v. l. *τοῦτο*) III, 128. *ἀκούσαντες δὲ τούτων οἱ ἀμφὶ τὸν Βάττον* IV, 157. *οἱ Θηβαῖοι ἀκούσαντες τούτων* V, 79. *ἀκούσαντί μοι τῆς Ἀρταβάνου γνώμης* VII, 13. : cum praeposit. *περί, ὁ βασιλεὺς τοῦ μισθοῦ πέρι ἀκούσας* VIII, 137. : cum genetivo personae, *εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀνθρώπων ἀοιδοῦ* I, 24. *ὡς ἤκουε τῶν Ἰχθυοφάγων* III, 25. *Σωσικλέος ἤκουσαν εἴπαντος ἐλευθέρως* V, 93. *ἤκουσας μέν μευ καὶ πρότερον . . περὶ τῶν ἀνδρῶν τούτων* VII, 209. : cum genet. personae, ex quae aliquid audio s. comperio, *Δελφῶν οἶδα ἐγὼ οὕτω ἀκούσας γενέσθαι* I, 20. *ὧδε μὲν γενέσθαι τῶν ἱρέων . . ἤκουον* II, 2. *ὡς δ' ἐγὼ ἤκουσα Τίμνεω* IV, 76 al. : cum gen. personae et accusativo rei, *ἤκουε τοῦ κήρυκος . . τοὺς ἐναντίους λόγους* I, 22. *τῶν ἱρέων ταῦτα ἐγὼ ἤκουον* II, 13. *τάδε ἤκουσα ἀνδρῶν Κυρηναίων* II, 32. *ταῦτα τῶν ἐν Θήβῃσι ἱρέων ἤκουον* II, 55. *τὰ ἤκουσε Μνησιφίλου* VIII, 58. *τάδε . . ἤκουον Θερσάνδρου* IX, 16. *τάπερ ἤκουσαν Ἀλεξάνδρου* IX, 46. al. : cum praeposit. *ἐκ, Καμβύσης ἀκούσας ταῦτα ἐκ τοῦ κήρυκος* III, 62. *θωυμάζων ὁ Δαρεῖος τὰ ἤκουσε ἐκ τῶν κατασκόπων* V, 13. : cum praeposit. *πρός, κατά περ ἤκουσε πρὸς τοῦ βουκόλου τὸ πρῆγμα* I, 118. : cum accusativo c. infinit., *τοιοῦτον ἕτερον ἤκουσα καὶ κατὰ* *) *τὸ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ λίμνης ὄρυγμα γενέσθαι* II, 150. *λέγειν αὐτὸν . . ἤκουσα* VI, 117. *ἤκουσα ὕστατον διαβῆναι βασιλέα πάντων* VII, 55 ex. *πολλῷ πλέω ἀκήκοα τοιάδε γενέσθαι* VIII, 109. *πολλοὺς δέ τινας καὶ παντοδαποὺς ἤκουσα θάψαι Μαρδόνιον* IX, 84. *ὡς ἤκουσαν παρεῖναι τοὺς Ἕλληνας* IX, 115. : cum accusat. sequ. participio, *ἀκούσεσθαί τινά φημι . . Μαρδόνιον . . ὑπὸ κυνῶν τε καὶ ὀρνίθων διαφορεύμενον* VII, 10 ex. : sequente particula *ὡς, ἤκουσα ὡς καὶ στιγέας ἀπέπεμψε* VII, 35. *ἀκηκόεε* (v. l. *ἠκηκόεε*) *δὲ . . ὡς ἁλισμένη εἴη ταύτῃ στρατιὴ ὀλίγη* VII, 208. — dicto audiens sum, pareo, imperio alicuius sum subiectus, *ἐς Αἴγυπτον* (*κήρυκα ἔπεμπε*) *προερέοντα τῷ στρατῷ, ὡς Σμέρδιος . . ἀκουστέα εἴη, ἀλλ' οὐ Καμβύσεω* III, 61 ex. *προαγορεύει ἡμῖν Σμέρδιος βασιλέος ἀκούειν* III, 62 ex. *Αἰγινῆται Ἐπιδαυρίων ἤκουον* V, 83. — audio i. qu. vocor, dicor, *δι' ὅντινα* (*Πολυκράτεα*) *κακῶς ἤκουσε* III, 120 ex. *οὐκ ἐόντων ἀξίων φλαύρως ἀκούειν* VII, 10, 7. *ἄμεινον σὺ ἂν ἤκουες* II, 173. *φὰς ἄμεινόν με ἀκούσεσθαι* IX, 79. *ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πέρι* VI, 86, 1. *ἐν τῇ ναυμαχίῃ ταύτῃ ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα Αἰγινῆται* i. e. maxime inclaruerunt, VIII, 93. *ἐμὲ ἀκούσαντα πρὸς σεῦ κακῶς*, i. e. me probrosis verbis a te lacessitum, VII, 16, 1. *Ἀργεῖοι ἤκουον μουσικὴν εἶναι Ἑλλήνων πρῶτοι* III, 131 ex. *παρὰ τοῖσι Πέρσῃσι γυναικὸς κακίω ἀκοῦσαι δέννος μέγιστός ἐστι* IX, 107.

*) Recte procul dubio hic ex coniectura inseruit Kruegerus praepositionem *κατά*, quae quam facile antecedente particula *καί* excidere potuerit, neminem rei palaeographicae peritum latet.

ἄκρη, ἡ, culmen, vertex, *οἱ Πέρσαι . . τὴν Μίλητον πολιορκέοντες . . αἱρέουσι κατ' ἄκρης,* inde a summo vertice, ab arce, i. e. penitus vi capiunt, VI, 18. *αἱρέειν ἂν κατ' ἄκρης τὴν πόλιν* VI, 82. — promontorium, *ἡ Μυκάλη ἐστὶ τῆς ἠπείρου ἄκρη* I, 148. *τὸ δὲ μεταξὺ τῶν ποταμῶν τούτων . . Ἱππόλεω ἄκρη καλέεται* IV, 53. *Σέρρειον ἄκρη οὐνομαστή* VII, 59. *μέχρι Τριοπίου ἄκρης* IV, 38. *τὸν γουνὸν τὸν Σουνιακὸν μᾶλλον ἐς τὸν πόντον τὴν ἄκρην ἀνέχοντα* IV, 99. *ὡς εἰ . . νεμοίατο τὴν ἄκρην* ibid. *ἀνατείνουσι ἄκραι λεπταὶ τῆς ἠπείρου* VIII, 107 al.

ἀκρητοποσίη, ἡ, meri (vini) potatio, *Κλεομένεα . . μαθέειν τὴν ἀκρητοποσίην παρ' αὐτῶν* VI, 84.

ἀκρητοπότης, ὁ, meri potator, ebriosus, *Κλεομένεα . . Σκύθῃσι ὁμιλήσαντα ἀκρητοπότην γενέσθαι* VI, 84.

ἄκρητος, 2, merus, *κρητῆρας οἴνου ἀκρήτου* I, 207 ex.

ἀκριβέως, accurate, certo, *βουλόμενος αὐτὸ τοῦτο ἐκμαθεῖν ἀκριβέως* (libri *ἀκριβῶς*) VII, 32.

Corollarii loco addam emendationem a me in Taciti Agric. c. 31 ante hos tres annos, quum libellum discipulis primi ordinis explicarem, factam. Leguntur ibi in oratione Calgaci, Caledoniorum ducis, quam ut suos pugnandi cupiditate impleret habuit, verba haec: Brigantes femina duce exurere coloniam, expugnare castra, ac, nisi felicitas in socordiam vertisset, exuere iugum potuere: nos integri et indomiti, et in libertatem non in poenitentiam *laturi,* primo statim congressu ostendamus, quos sibi Caledonia viros seposuerit. In his vocem laturi sensu cassam esse sponte apparet variasque ingressi sunt viri docti vias, quibus loco desperato opitularentur. Ritterus et Kritzius Wexium sequuti vocem arma sive ante sive post v. laturi inseruerunt, qua inserta profecto commodus exsistit sensus. At leniore, si quid video, medicina loco succurres, si scripseris belligeraturi sive, quod praefero, bellaturi; nam optionem dubiam facere potest id, quod Tacitus utroque verbo usus est.
